

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம:

இயற்பா,

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருவெமுகுற்றிருக்கை.

இந்த க்ரந்தம்

அபாரகருணாஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநத்துடனும், அநும்பநத்துடனும்,

சிங்கப்பெருமாள் கோவில்

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலேழுதப்பட்ட

ப்ரதிபநத்துடனும், சேர்த்து

தர்க்க தீர்த்தரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில் - மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸி. முத்துக்குண்ணநாயுடு அவர்களாலும்,

நாநாதேசாநீதி அநேக ஸ்ரீகோசங்கள் இன் ஸஹாயத்தினால்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி ௧௦௦௫-வது ஸம்வத்ஸரமான

குரோதி ஸம்வத்ஸரத்தில்,

சென்னப்பட்டணம் :

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிடப்பட்டது.

வ்ஜய தேதராம்.

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாரம், ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்	„	„	0 5 0
ராமசுரமஸ்லோகம்	„	„	0 3 0
முதல் திருவந்தாதி	„	அரும்பதஸஹிதம் ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1 2 0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	„	„	0 12 0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	„	„	0 11 0
நான்முகன் திருவந்தாதி	„	„	0 14 0
திருவிருத்தம்	„	ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3 12 0
திருவாசிரியம்	„	„	0 5 0
பெரிய திருவந்தாதி	„	„	0 12 0
திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	„	„	0 6 0
பாரசுரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்			0 14 0
ஷண்மததர்சினி			0 3 0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி			0 5 0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம் அச்சாய்வருகிறது.			

இப்படிக்கு,

க ராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,

கார்யதர்சி - தனாதிகாரி.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமః.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பேரியதிருமொழியின்

த னி ய ன் க ள்.

(திருக்கோனூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

மூலம்.—கலயாமி கலித்தவம்ஸம் கனிமலோகதிவாகரம்।

யஸ்ய ஸ்ரீஃ ஸ்காஷி ராவித்ஸம் நிஸம் தமஃ।

மூலம்.—கலயாமிகலித்தவம்ஸம் கனிமலோகதிவாகரம்।

யஸ்யகோபிடிப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தமஃ॥

பதவுரை.—யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி - விளங்காநின்
றுள்ள, கோபி - கிரணங் (உக்தி)களினாலே, ஆவித்யம் - அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான,

தமிழ்-அந்தகாரமானது, நிறுதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்), கலித்த்வம்ஸம் - கலிதோஷத்தை நீசிப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூரியனுன (அர்த்தப்ரகாசகரான), கலிம் - பரகாலகலியை, கலயாமி-த்யாநம் செய்கிறேன்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரநுளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—(கலயாமி கலித்த்வம்ஸம் - கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்பரந்தோபகாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திருவடிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம்.—(கலயாமி கலித்த்வம்ஸம் - கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) “கலிகன்” என்று நிறுபகத்தையுடையரான பரகாலகலியை, கலயாமி - “ப்ரணமாமி” என்கிறது. (ஸ்க்ஷேபகம் - லோகதிவாகரம்) ஆதித்யன், பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போக்கும்; இவர், நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தகாரந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (ஸ்க்ஷேபகம்-யஸ்யகோபி) யாதொருத்தருடைய, (க) “ஸ்க்ஷேபகம்-யத்கோஸஹஸ்ரம்” என்கிற மறையாயிரங்களினாலே; அவைதான் (ஸ்க்ஷேபகம் - ப்ரகாசாபி) என்று - (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மாலையாய்(ங) * நெஞ்சுக்கிருங்கடிதீபமாயிருக்கும்; இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினாலே, (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய, ஆவிய்தயத்மஸ்ஸம் நிறுதமாயிற்று என்பது யாதொன்று, அத்தாலே அவரை (கலயாமி) என்கிறது. *

(எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது.)

மு.—வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்

வாழிகுறையலார் வாழ்வேந்தன் - வாழியரோ

மாயோனை வாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

ப - உ.—பரகாலன் - சத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும்; கலி - கலியினால் வரும்தோஷத்தை, கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலார் - திருக்குறையலார், வாழ் - நீத்யவாஸம்பன்னம், வேந்தன் - ராஜாவானவர், வாழி—; மாயோனை - ஆய்சர்ய குணசேஷத்தங்கனையுடைய ஸர்வேஸ்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின்வலியைக்காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்திரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையினுள்ளார்க்கு, கோன் - கிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம்-ச.

(ங) திருமொழித்தனியன்.

(உ) பெருமாள்திரு-க-கக

(ச) திருமலை-கங.

தூயோன் - (உள்ளும் புறம்புமொக்க) சுத்தியையுடையரான ஆழ்வாருடைய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மானம் - பெரியதான, வேல் - வேலானது, வாழி - வாழ்ந்திக. *

அவ.—(வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதின்போலே அரணயிருப்பதான ஆறுப்பந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது-இதில். (க) “ஸ்ரீஸ்ரீக்ருரவஸ்துத் தாயா” என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதும் எல்லார்க்கும் பரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா.—(வாழிபரகாலன்) பகவத் தவிட்டுக்களான ப்ரதிசுடலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்த்தலமாக வுடையராய், அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கேவாழுகிறவ ரென்னுதல். (மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன், தூயோன் சுடர்மானவேல் - வாழியரோ) என்று - ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (க) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (உ) * தென்னரங்கன்மனை வழிபறித்த வாளனிறே. (ங) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக் கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. § மந்திரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) “தூய்மை” என்னும் பாஹ்யாப்பந்தரசுத்தியையுடையவர். (ச) “அங்கமலத்தடவயல்குழாலி நாட னருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சீயம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்” என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்ன னெடுக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் - ஆழ்வாரோபாசி

(க)

(க) பெரு - திரு - க - எ.

§ மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்தியான ஸர்வேஸ்வரனை.

(உ) இயற்சாத்து.

(ங) நா - தி - கக - சு.

(ச) திருமொ - ந - ச - ௧0.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) “நின்கையில்வேல்போற்றி” என்னக்கடவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே-இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

மூ.—நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன் னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவுல்களே.

ப - உ.—பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலஞான ஆழ்வா ரருளிச் செய்த, பனுவுல்கள் - பாட்டுக்களானவை, நெஞ்சுக்கு - மருள்விலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை, கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஸ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான, தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ.—(நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார்திவ்யப்ரபந்தவைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா.—(நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது-மனோமாலிர்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மனனகமலமிதே. (ச) * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை கிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரீயையொன்றாலுமடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் - அந்நவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு கிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (ஈ) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

(தமிழ்நன் னூல்துறைகளைஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம்; எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷண

(க) திருப்பா - உச.

(உ) திருமொ-ங-ச-க௦

(ஈ) திருவாய் - க - க - உ.

(ச) திருவாய் - க : க - அ.

(ரு) உ - தி - க.

(ஈ) திருமொ-க-ஊ-ஊ.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடுவதான, நன்னூலென்று - ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு, அத்தைச் சொல்லிற்றதல்; ஏவ்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) “இலக்கணவிலக்கியம்” என்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது; அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும். இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே, ஆரணசாரமுமாயிருக்கும்;-வேதஸாரமுமாயிருக்குமென்றபடி. திருமந்தரார்த்தமிதே இதில்பரதிபாதிப்பது. (க) “நாராயணவென்னும் நாமம்” என்று உபக்ரமித்து, (உ) “பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்” என்றும், (ங) “நிந்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை” என்றும், (ச) “இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர வுரையின் நமோநாராயணம்” என்றும், (ரு) “நரநாரணனுயலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்” என்றும், (க்) “நாட்டினும் - என்னை - காட்டினும்” என்றும், (எ) “மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாது” என்றும், (அ) “பேராளன் பேரோதும்” என்றும், (ஈ) “நாராயணனோ மணிவண்ண” என்றும் திருமந்தரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகையால், (ஆரணசாரம்) என்கிறது. லகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத் ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சக் கனலின்பொறி) பரசமயமாகிற தூலராசிக்கு காலாநலகணமாயிருக்கை. (கௌ) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (கக) * செம்மைப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது. * பரசமயக்குறும்பறுத்தவரிதே.

இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன (பரகாலன் பனுவல்களை) * (கஉ) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

(க) தி - மொ - க - க - க.	(எ) தி - நெ - ச.
(உ) ,, - க - அ - க.	(அ) தி - மொ - எ - ச - ச.
(ங) ,, - அ - கௌ - ரு.	(ஈ) சிறிய திரு -
(ச) ,, - சு - கௌ - க.	(கௌ) தி - மொ - க - எ - க.
(ரு) ,, - கௌ - சு - க.	(கக) ,, - கௌ - ச - கௌ,
(க்) தி - மொ - கௌ - சு - க.	(கஉ) ,, - க - க - கௌ.

பத்யதே” என்றும், (க) “தத்துவநூல் கூழற்றது” என்னும்படி வேதார்தசாஸ்தரத்தை நீஸ்ஸம்சயமாகப் பண்ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி, எல்லாரையும் அடிமையாக ஆண்ட. (தவராசா) யதிராஜா! என்றபடி. அன்றிக்கே, தவம் என்று - சரணாகதி தர்மமாய், அத்தை வ(டு)ர்த்திப்பிக்கிறராஜா என்றுமாம். (உ) *தவநெறியிறே. (பொங்குபுகழித்யாதி) அதிலம்ருத்தமானயசஸ்ஸையுடைய திருமங்கைக்கு கிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே, (ஆயிரமனைத்தும்) என்று - ஆயிரத்தையும், மற்றும் அவர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் மனம் நீயெனக்குத்தா) (ங) “கண்ணநின்றனக்கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்” என்கிற திவ்யஸூக்தியைத் தரிக்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருள வேணும். (ச) “குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத வன்ப்” னிராமாதுசன்” என்றும் (ரு) “நீலன்றனக்குலகிலினியான்” என்றும், (சு) “கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக்குறையல்கலைப்பெருமா னெலிமிக்க பாடலையுன்மிதன்னுள்ளந் தடித்து” என்றும், எம்பெருமானானைச் சொல்லக்கடவதிறே; அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது. ... *

பு. — *மாலேத்தனியே வழிபறிக்கவேணுமென்று
கோலிப்பதிவிருந்த கொற்றவனே - வேலை
அனைத்தருளுங்கையா லடியேன்வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ. — மாலே - ஸர்வேஸ்வரனை, தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க வேணுமென்று - கொள்ளுகொள்ள வேணுமென்று, கோலி-முயன்று, (திருவரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த, கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - வேல் என்னும் ஆயுதத்தை, அனைத்தருளும் - அனைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கையாலே, அடியேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து - துணியவயுற்று, துணித்தருளவேணும் - வெட்டிக் களைத்தருளவேணும். ... *

அவ. — (மாலேத்தனியே) இதில், ப்ரபந்தார்வய ப்ரதிபந்தக்ங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (டி) சேதிக்கவேணு மென்கிறது.

(க) இரா - நூ -	(ச) இரா - நூ - உ.
(உ) தி - மொ - உ - டி - கூ.	(ரு) ,,
(ங) தி - மொ -	(சு) ,,

* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. — (மாலேத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றுகோலி) ஸர்வாதிகளைத் தனிவழியிலே வழிபறிக்க வேணுமென்று உத்தியோகித்து. ததநுகுணமாகத் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்றவனே) ராஜாவே! பற்கொடுக்குமவன் (க)* தெய்வத்துக்கரசு, பறிக்குமவர் ஆவிநாட்டரசு, பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையனைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தனைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) “அடியேன் நான்” என்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனான அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சோத்தியுண்டு? (ஈ) “என்பெய்வினையைக் கிட்டிக்கிழங்கொடு தன்னருளென்னுமொள்வாளுருவி வெட்டிக்களைந்த விராமாதுசன்” என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து - துணித்தருள வேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போவது. (ச) “பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினன்” என்னும்படி பண்ணவேணும். *

தனியன் வ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(க) தி - மொ - எ - எ - க. (ஈ) இரா - நூ -

(உ) ,, - கக - அ - எ. (ச) க - சி - எ.

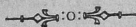

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபை (லிமிடெட்.)

திருமங்கையாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருவெழுகுற்றிருக்கை.

இந்த க்ரந்தம், திவ்ய ப்ரபந்தத்தில் மூன்றாவது ஆயிரமான இயற்பா
வில் எட்டாவது ப்ரபந்தம். இதை யருளிச்செய்தவர் பகவத்கடாக்ஷ லப்த
திவ்ய ஜ்ஞாந வைபவமுடைய திருமங்கையாழ்வார். இவருடைய ப்ரபாவ
ஸங்க்ரஹம்.—சோளதேசத்தில் ஆலிநாட்டில் திருவாலியென்னும் திவ்யதே
சத்தருகில் திருக்குறையலூரென்றொரு மஹா நகரமுண்டு. அதில் சதுர்த்
தவர்ணத்தில் ஆலிநாடுடையார் என்றொரு மஹாதார்மிகரிருந்தார். அவ
ருக்கு, கலிபிறந்த § இருதூற்றுப் பதினெட்டாவது ஸம்வத்ஸரமான நள ஸம்
வத்ஸரம் கார்த்திகை மாஸம் பெளர்ணமி வியாழக்கிழமை க்ருத்திகா நக்ஷத்
ரத்தில் லோக ஸம்ரக்ஷணர்த்தமாக இவ்வாழ்வாரவதரித்தார். இவருக்கு,
தகப்பனர் § “நீலநிறத்தர்” என்கிற திருநாமம் சாத்தினார். இவர் க்ரமமாக

§ ௩௯௮ - வதான என்று சிலர்.

§ இந்த அங்கமுள்ளவிடங்களில் ப்ரபந்தாம்புதாதிக்ரந்தங்களில் சில
இதிஹாஸங்கள் அதிகமாகவும் வேறுபட்டும் இருக்கின்றன; அவ்விஸ்தார
ங்களை யங்கே கண்டுகொள்க. ப்ரமாணதமமான குருபரம்பரையி லில்லா
மைப்பால் இங்கு எழுதவில்லை.

பாலஸூர்யன்போல் அதுகண்ண மயிவ்ருத்தராய் ப்ரபாத்யெ ஸ்வராயிருக்க, சோளதேசாதிபனும் இவருடைய செளர்யவீர்ய சாதூர்யாதிக்கனைக்கண்டு இவரைச் சில தேசங்களுக் கதிபதியாக்கித் தனக்கு ஸேநா நாயகராகவைத்துக்கொண்டான்.

இப்படியிருக்கையில், இந்நீலநிறத்தர், திருநாங்கூரில் ஒரு வைவண்ண வோத்தமரான வைத்யரகத்தில் தேவகன்னிகையோடொத்த ரூபலாவண்யங்களைபுடையளான ஒரு பெண் இருக்கிறாளென்று சிலர் சொல்லக்கேட்டு, உடனே அவ்ஹூரில் அவ்வைவண்ணவோத்தமரகத்திற் சென்று அப்பெண்ணினுடைய ஸௌந்தர்யாதிசயத்தினால் அபஹ்ருத சித்தராய், அப்பெண்ணின் வரலாற்றைக்கேட்க, அவ்வைவண்ணவோத்தமர், “நான் திருவெள்ளக்குளத்துக்கு ஒருகால் அதுவட்டாநார்த்தமாகப் போகையில், அங்கு அதிமாதுஷ ரூபையாய் மாதுஷவேஷங்கொண்டு நீரில் நின்று குமுதபூஷ்பாஹ்ரணம் செய்து கொண்டிருக்கிற இப்பாலிகையைக்கண்டு ‘நீ யார்? இங்கு தனியே ஏன் நிற்கிறாய்’ என்று நான் கேட்டதற்கு இப்பெண், ‘ஒருகால் நான் ஸுகிளான அப்ஸரஸ்ஸுக்களுடன் கூடி ஹிமவத் பர்வதத்தருகில் லீலார்த்தமாக ஸஞ்சரிக்கும்போது, அங்கு நாராயணம்சஹ்ரான கபிலமஹாமுனிவருடைய ஆஸ்ரமத்தில் ஒரு குரூபியாகிய ஸித்த புருஷனைக்கண்டு பரிஹாஸம்பண்ணினேன்; அதற்குக் கபிலமஹர்ஷி, ‘நீ இத்தோஷத்தினால் மதுஷ்யையாகக்கடவாய்’ என்று சபித்து, பின்பு சோகாவிஷ்ட்டையான என்னிடம் அருள் புரிந்து ‘நீல நிறத்தரை நீ மணம்புரிந்து அவரை பாகவதோத்தமராக்கி உன் குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கடவாய்’ என்று பணித்தனர்; அவ்வாக்யத்தினால் நான் கொஞ்சம் மனமகிழ்ந்தேன். பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே அந்த அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் இப்பொழுது தேவலோகத்திலிருந்து என்னுடன்கூட விஹாரார்த்தமாக இக்குளத்திற்கு வந்தார்கள்; நான் இவ்வாம்பற்பூசுவப் பறிக்க முயன்றேன்; அவ்வளவு விலம்பம்பொழுமல் அவர்கள் என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்; நான் ஒருத்தியாய் நின்றேன், மஹர்ஷியின் சாபத்தினால் இம்மானிட வேஷத்தையும் கொண்டேன்; எனக்குத் தாய் தகப்பன்மார்களொருவரும் கிடையாது; நீரழைத்துக்கொண்டுபோனால் உம்முடைய அகத்துக்கு வருகிறேன்’ என்று மொழிந்தனர்; அதை நான்ங்கீகரித்து இவளை அழைத்துக்கொண்டு வந்து மக்களைப்பெறாத குறை தீர்த்து நானும் என் பத்தியும் ரகழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவள், ஆம்பற்பூவிலாஸக்தியினால் குமுதவல்லியெனலும் பெயர்ப்படைத்தனர். இவளிப்பொழுது ப்ரபாத்யெஸ்வரையானான்; இவளுக்கு அதுரூபண வரனை விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று சொல்ல, நீலநிறத்தர் அதைக்கேட்டு அப்பெண் நிமித்தமாக அநேகமான ஸந்தரபூஷணங்களைக் கொடுத்து “இவளை எனக்குத் தவித்யையாகத் தரவேணும்” என்று வேண்டிக்கொள்ள, அவரும் ஸம்மதித்து, குமுதவல்லியினது

அபிப்ராயத்தைக்கேட்டார். அவன், “நான், தாபாதிஸம்ஸ்காரமற்ற அவை வண்ணனை மணம்புனரேன்” என்றான். நீலரும் அதற்குச் சம்மதித்துத்வ ரித்துத் திருநறையூர் நம்பி ஸந்திதிக்குச்சென்று “ஸ்வாமீ! என்னையொரு ப்ரயோஜனத்துக்காக வைஷ்ணவனாகியிருளவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய், நம்பியும் இவர்க்குத் திருவிலச்சினையையும், கேசவாழ் த்வாதசோர் த்வ புண்ட்ரங்களையும், “திருமங்கையாழ்வார்” என்ற திருநாமத்தையும் ப்ர ஸாதித்தருள, இவ்வாழ்வார் வைஷ்ணவோத்தமராயத் திரும்பி குமுதவல்லி யிடம் செல்ல, அவளும், அதி ஸந்துஷ்டையாய், “ஒரு வருஷம் வரையில் ப்ரதிநிதமும் ஆயிரத்தெட்டு திருநாமம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குத் ததீயாரா தநம் செய்து அவர்களுடைய ஸ்ரீ பாததீர்த்த தளிகை ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீ கரிக்கும் பாகவதோத்தமனுக்கே நான் வாழ்க்கைப்படுவதென்று எனக் கொரு வ்ரதமுண்டு” என்ன, ஆழ்வாரும் “அப்படியே செய்கிறேன்” என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, குமுதவல்லியை விவாஹம்செய்துகொண்டார்.

அந்ந்ரம், ஒரு வருஷம்வரையில் ஷட்ரஸோபேதமாய் சந்த்ரஞஸம் தாம்பூலத்ரவ்ய வஸ்த்ர பூஷணாதிஸஹிதமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யாராதி த்து, பின்பும் “இதுவே பரமதர்மம்” என்று நிர்ஸ்சயித்து ப்ரதிநிதமும் திரு மங்கைமடத்தில் ததீயாராதநம் செய்யத்தொடங்கி, அதற்காகத் தம்முடைய ஸகலத்ரவ்யங்களையும் செலவழித்துக்கொண்டெவர, சில அஸூயாபர்செ ன்று “பரகாலன் உன்னுடைய பருதித்ரவ்யத்தையெல்லாம் செலவழித்துத் ததீயாராதநம் செய்து வருகிறார்” என்று சோளராஜனிட மறிவித்தார்கள், அவனும் அதைக்கேட்டு வெகுண்டு, இவரிடத்திலிருந்து நயபயங்களினால் கப் பம்வாங்கிக்கொண்டெவரும்படி தன்னுடைய தூதரையும் ஸேனையையும் ஸே நாபதிகளையும் அனுப்ப, அவர்கள் வந்து தங்கள் மனோரதம் பெறாமல் இவரா லடியுண்டு யுத்தத்தில் பராஜிதராயோடி அரசனுக்கறிவிக்க, அவ்வரசன் தானே யுத்தத்திற்குவந்து ஆழ்வாருடன் யுத்தம்செய்து § பராஜிதனாய், “இவரை நல்வழியில் ஜயிக்கப்போகாத” என்று நிர்ஸ்சயித்து ஒரு ப்ராஹ் மணவேஷங் கொண்டு யாசித்துக் கபடத்தினால் ராஜ்யத்தை யபஹரித்து, ஆழ்வாரைத் திருநறையூர் நம்பி திருவாசலிலே காவலிட்டுத் தன்னுறேறப் போனான். ஆழ்வாரும் முசித்துப் பெருங்கேவீஸமேதரான பேரருளாளனி டம் ப்ரபத்திபண்ணிநிற்க, பேரருளாளன் ஆழ்வாருடைய ஸ்வபத்திலெழுந் தருளி, “ஆழ்வீ! நம்முடைய காஞ்சீகரத்தில் புதைத்துவைத்திருக்கிற தாத் தையெடுத்துப் பருதிசெலுத்திவிடும்” என்று ப்ரஸாதிக்க, ஆழ்வார் உடனே விழித்து “இதுபேரருளாளனுடைய ப்ரஸாதம்” என்று விஸ்வஸித்து, காவற் காரரை யழைத்து, “காஞ்சீகரத்தில் உங்கள் பருதியைத் தருகிறேன்வாருங் கள்” என்றழைக்க, அவர்கள் ராஜனுக்கறிவித்து அவனதமதியினால் ஆழ்வா ருடன் காஞ்சியை யடைந்தார்கள், அங்கு ஆழ்வார் புதைதலைத் தேடிக்கா ணுமையாலே சோகாவிஷ்ட்டராயிருக்கையில், பேரருளாளன் வேகவதி

க்கரையில் புறையலிருக்குமிடத்தை விசதமாக ஸ்வப்ரத்தில் காட்டக்கண்டு அதையெடுத்து அவர்களுக்குச் செலுத்தவேண்டும் பகுதியைச் செலுத்தி இன்னும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் தாப்யத்திற்காகப் பேரருளாள் பெருங்க்ருபயினால் தாப்யமாகப் பரிணமித்த அவ்வாற்று மணலையளந்து கொடுத்துவிட்டு மிகுந்த தந்தைக்கொண்டுவந்து பாகவதாராதம் செய்துகொண்டுவந்தார். தூதர்கள் சென்று இவ்வாஸ்சர்யத்தை அரசனுக் கறிவிக்க, அவனும் திடுக்கிட்டு, “இவ்வாழ்வார் ஸாமாந்யரல்லர், மஹாபாகவதோத்தமர்” என்று நிச்சயித்து இவரை வரவழைத்து பஹுப்ரகாரமாக ஆரதித்து விசேஷதந்தங்களைக் கொடுத்துத் தான் பண்ணின அபராதத்தைப் பொறுப்பித்துக்கொண்டான்.

அந்தரம், ஆழ்வார் அந்த தந்தையெல்லாம் ததீயாராதத்திற்கு விரியோகப்படுத்தி அதற்குமேல் நடக்கவேண்டியதற்காக “வழிபறித்தாகிலும் தகர்ஜநம் செய்வோம்” என்று நிச்சயித்துத் தம்முடைய சிஷ்யர்களைச் சிலவிடங்களுக்குப் போகவிட்டுத் தாம் ஓரூரில் ஒருபாகவதனகத்துவாகம் நிண்ணியில் பதுங்கியிருக்க, அவ்வளவிலே அந்த பாகவதனமுதுசெய்த ிவண்கலபாத்ரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அலம்புகைக்காக அந்த பாகவத பத்ரி வாசலிற் புறப்பட, ஆழ்வாரெழுந்திருந்து காடாந்தகாரத்தில் அவர்கையில் நின்றும் அப்பாத்ரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டோட, அப்பொழுதந்த அம்மையார், ி “திருவரங்கம் பெரியகோயில்” என்ன, அதைக்கேட்டு அப்பாத்ரத்தைப் பொகட்டுவிட்டு “அநீதியாயிற்று” என்று செலியைப் புதைத்துக்கொண்டெழுந்தருளினார். ி

இனியொருநாள், ததீயாராதத்திற்கு தம்வேண்டியிருக்க, தாமும் தம்முடைய சிஷ்யரும் திருமணங்கொல்லையிற் சென்று ஓரரசின்மேலேறி வழிப்போக்கரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், மூன்றுயாமம் வரையில் ஒருவரையும் வரக்காணாமல் திகைத்திருந்த வளவில், பெரிய பெருமானும் ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியாரும் இவருடைய மனோரதத்தைப் பூர்த்திசெய்து இவ்ரதத்தில் விசேஷகடாசனம் பண்ண ஸங்கல்பித்து, விப்ரவேஷத்துடனே மணம்புணர்ந்த மணவாளப்பிள்ளையாய், குதிரைமேலேறி கடகமகுட நூபுர கேயூரஹாரகுண்டலமேகலாபீதாம்பராத்யநேக திவ்யாலங்காராலங்க்ருத ராய் அத்திருமணங்கொல்லைவழியேவர, ஆழ்வார்கண்டுகளித்து அவ்வரசில் மறைந்திருந்து அவர்களருகே வந்தவாறே எதிரேசென்றோடி, தம் வாணியுருவி வெருட்டி அவர்களுடைய ஸகலாபரணங்களையும் பறித்துக்கொண்டு ி பிராட்டியின் திருவடிவிரலிலணிந்த அறுகாழியைத் தாம் தெண்டன் ஸமர்ப்பிப்பதுபோல் கீழேவிழுந்து பற்களால் கடித்திழுத்தும் வரக்காணாமல், எழுந்திருந்து, “இதை வரவொட்டாமல் நீ மந்த்ரவாதம்பண்ணினாய், அம்மந்த்ரத்தை எனக்குச்சொல்” என்று தம்முடைய வாள்வலியாலே

கேட்க, பெரிய பெருமானும் “அம்மந்தரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறேன் வாரும்” என்று ஆழ்வாருடைய கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, சதுர்வர்க்க பலப்ரதமாய், ஸகலவேத சாஸ்த்ரஸாரமாய், அர்த்த பஞ்சகப்ரதிபாதகமாய், அசிந்த்யமணிமாமணிதமான திருவஷ்டாசுரத்தை வலதுதிருச்செவியிலுப தேசித்தருளி, அந்தரம் தாம் பிராட்டியுடனே சருடாருடராய், கருக்கிரியிற் பழிந்த காளமேகம்போன்ற தம் வடிவழகைஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருள, ஆழ்வாரும், பெரியபிராட்டியுடையபேரருளாலே ஸ்ரீயிப்பதியினுடைய ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளைவிசதமாகவநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதபீரீதியுள்ளடங்காமல் வாக்க ரூபமாக ப்ரவஹிக்க, திருமொழி முதலான ஆறு திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரஸாதித்தருளினார். நம்பெருமானும், “ஆழ்வீர்! நீர் நம்முடைய திவ்ய தேசங்களுக்கெல்லாமெழுந்தருளி மங்களாசாஸனம்பண்ணும்” என்று நியமித்து அந்தர்த்தாந்மாய்விட்டார்.

அந்தரம், நம்பெருமானுடைய நியமந்ததீனப்படியே குமுதவல்லியாருடனே அந்தபரிஜநபரிவ்ருதராய், பிரிதி, பதிகாஸ்ரமம், ஸைமிசம், ஸாளக்ராமம் முதலிய திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டிவருகையில், காஞ்சி நகரத்தருகிலோருத்யாநவரத்தில் ஸபரிவாரராய் அமுது செய்யாமல் இளைத்திருக்க, அங்கு அஷ்டபுஜநாரஸிம்ஹன் ப்ராஹ்மணவேஷதாரியாய், காமதேனுவைபுங்கடக் கொண்டு ஆழ்வார் திருமுன்பேநிற்க, ஆழ்வார் தெண்டனிட்டு “நீங்களார்!” என்று கேட்க, “நான் அஷ்டபுஜ நாரஸிம்ஹன், உங்கள் பசியையாற்றவந்தேன்” என்று நரஸிம்ஹன் பதிலுத்தரம் சொல்லி, அவர்களுக்குத் தளிகைகளையமைத்து, த்ருப்திபிறக்குமளவுமுது செய்விக்கப் பின்பு ஆழ்வாரும் அந்நகரத்துக்குள் எழுந்தருளி அஷ்டபுஜநாரஸிம்ஹனையும் மற்றுமுள்ள திவ்யதேசங்களையும் மங்களாசாஸனம் செய்து, க்ரமமாகச் சோழமண்டலத்துக் கெழுந்தருளினார்.

அங்கே “நாலுசுவிப்பெருமாள்” என்று ஆழ்வார் விருதுதி யெழுந்தருளக்கேட்டு சம்பந்தன் சிஷ்யர்களிலொருவனேடிவந்து “எங்கள் சம்பந்தனிருக்க நீர் இவ்விதமான விருதுதத்தகாது” என்று தகைய, ஆழ்வார், “உங்கள் சம்பந்தனோடு நாம் வாதிக்கிறோம்” என்ன, அவன், “ஆகில் வாரும்” என்று ஆழ்வாரைச் சம்பந்தனிடம் அழைத்துக்கொண்டுபோக, சம்பந்தனும் இச்செயல்களையெல்லாம் கேட்டு இவருடன் வாதிக்க முயன்று ஒரு ஸபாமண்டபத்தையடைந்து ஆழ்வாருடன் வாதிக்கத்தொடங்கினான். அவ்வூர் சைவமயமாய் பகவந்நாமமும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் நடையாடாத வீரபூஷண்ட பூயிஷ்ட்டமாயிருக்க, ஆழ்வார் பகவத் விக்ரஹத்தைக் காணாமல் வாதிக்க வாயெழுச்சியற்றவராய்த் தமொற்றமுற்று நிற்கையில், உடனே அங்கொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவியான அம்மையாரைக்கண்டு அவளகத்துக்குச் சென்று “உம்முடைய திருவாராதத்தை எனக்கொருதஷணம் தாரும்” என்று

யாசித்து, அவனிடத்திலிருந்த வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு ஸைபயேறவெழுந்தருளி வாதிக்கத்தொடங்கி, சம்பந்தன் சொன்ன சலிகளையெல்லாம் பலவாறாக தூஷித்து, தாம் (க) “ஒரு குற ளாய்” என்கிற திருமொழியையும், அதில் (உ) “பொருவில் வலம்புரி” என்கிற பாட்டையும் விசேஷித்து அருளிச்செய்ய, அதற்கவனொரு தூஷணமும் சொல்லமாட்டாதே தோற்று ஆழ்வாருக்குத் தெண்டணிட்டு “இந்த விருது தேவீருக்குத் தரும்” என்று சொல்லி அபராதங்களைப் பொறுப்பித்துச் சிறிதுதூரம் பின்சென்று பின்பு தன்னுருக்குப்போனான்.

அந்தர மாழ்வார், மற்ற திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கப்பெருங்கருக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீரங்கநாயக்கியாரையும் பெரிய பெருமானையும் திருவடி தொழுது, அவருடைய நியமரத்தினால் அங்கு கோபுரமண்டப ப்ராகாராதி கைங்கர்யம் பண்ண உத்தியோகித்து “இதற்கு வேண்டிய பொருளுக்கென்செய்வோம்” என்று மந்த்ரிகளுடன் யோசிக்கையில், ஆழ்வாருடைய ஸஹோதரியான ஆண்டாளம்மாவின் பர்த்தா ஸ்ரீ யதிராஜனென்பவர் “நாகபட்டணம் கோயில் விமாநத்திற்குள் ஸுவர்ணமயமான புத்தவிக்ரஹ முண்டென்று கேட்டிருந்தேன், அதை யெடுத்துவந்தால் இக்கைங்கர்யங்கள் நிறைவேறும்” என்று சொல்ல, ஆழ்வாரைதக்கேட்டு நாகபட்டணத்துக்கு மந்த்ரிகளுடனெழுந்தருளி, பாகவதோத் தமையான ஓரம்மைபாரகத்திலிறங்கி “இவ்வுரிலென்ன விசேஷமுண்டு” என்று அவ்வம்மையாரைக்கேட்க, “இக்கோயில் விமாநத்தில் ஒரு அப்புதமான புத்த விக்ரஹமுண்டு, இவ்விமாநத்துக்குட் செல்ல வழி தெரியாதபடி வல்லமையுள்ள ஒரு கம்மாளன் இதை யுண்டாக்கினான், இப்போது அவன் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிறான்” என்று அம்மையார் ரஹஸ்யமாகச் சொல்லக் கேட்டு, உடனே அத்தீவுக்கெழுந்தருளி சிலநாள் அத்தக் கம்மாளனுடன் ஸ்நே ஹித்து, தம்மிடத்தில் அவனுக்கு விர்வாஸத்தை யுண்டாக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஒருநாள், “நாகபட்டணமழிந்து அக்கோயிலிலுள்ள பௌத்த விக்ரஹத்தைத் துருஷ்கர்கள் அநேகர் வந்து எடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள் இப்பெரிய அர்யாயத்தைக்கேட்டு மிகவருந்துகிறேன்” என்று ஆழ்வார்பணிக்க, அதைக் கேட்டுக் கம்மாளன் திடுக்கிட்டு “என்ன என்ன” என்று பயந்து கேட்க, ஆழ்வார் மறுபடியும் அதை விஸ்தரித்துச்சொன்னார். கம்மாளன், ஸ் “எந்தத் தோஷியான கம்மாளன் நான் வைத்திருந்த ஸுத்திரத்தைக் காட்டிக்

(க) திருமொழி - க - ச.

(உ) திருமொழி - க - ச - எ.

ஸ் வாழைபெருந்த நாடன்றோ? நான் சிகரத்தில் இடம்வலமாய்த் திரியும்படி வைத்திருந்த சக்ரத்தை வாழைமரங்களைக்கொடுத்து நிறுத்திவிட்டு சிகரத்தைப் பிடுங்கினவன்யாரோ? என்று கம்மாளன் சொன்னதாகச் சில கோசங்களில்,

கொடுத்தானோ? தெரியாது, நான் சிகரத்திலிருந்து ஒரு சங்கிலியைக் கொண்டுவந்து ஜலம் விழுகிற கோமுகதாரையின்கீழ் ஒரு இரும்பாணியில் ஒருவருமறியாதபடி மாட்டிவைத்தேன். இதை எப்படி அறிந்தார்களோ” என்று கீழே விழுந்து புரண்டழித்தோடங்கினான். ஆழ்வார், “நாம் வந்த காரியம் முடிந்தது இனிப் போவோம்” என்று சிவ்யர்களுடன்கூட அத்தீவிலிருந்து நாகபட்டணம் வரப் புறப்பட்டு, கழிக்கரையில் வந்து அங்கு பாக்கு ஏற்றிக்கொண்டுவரும் ஒரு ஓடக்காரனைக்கண்டு, “நீ எங்களை அக்கரைக் கடைவிப்பிக்கவேணும்” என்று நியமிக்க அவனும் இவர்களைத் தன்னுடைய பாக்கு ஓடத்திலேற்றிக்கொண்டு வருகையில் நடுவழியில் ஆழ்வார் ஒருகொட்டைப்பாக்கை இரண்டாகத்தூணித்து “ஓடக்காரனே! நான் இந்த பாதிப்பாக்கை உன் ஓடத்தில் போட்டு வைக்கிறேன், அக்கரைசேர்ந்த வுடன் எனக்கு இந்த பாதிப்பாக்கைத் தருவாய்” என்ன, அவனும் “அப்படியே செய்கிறேன்” என்ன, அப்பாக்கை ஓடத்தில்போட்டு, “அப்பா! நான் உன் ஓடத்தில்போட்ட பாதிப்பாக்குக்கு நீ யொருசீட்டுத்தரவேணும்” என்றுகேட்க, அவன் “இதற்குச்சீட்டுவேனுமா, தேவரீர் நிர்ப்பந்திக்கிறபடியால் அப்படியே கொடுக்கிறேன்” என்று, “ஓடம் அக்கரை சேர்ந்த வுடனே தேவரீருக்குப் பாதிப்பாக்குக் கொடுக்கக் கடவேன்” என்று சீட்டெழுதி ஆழ்வாருக்குக் கொடுத்தான். ஓடம் இக்கரை சேர்ந்த வுடனே, “என் பாதிப்பாக்கைத்தா” என்று ஆழ்வார்கேட்க, வர்த்தகன் இவர்போட்ட துணுக்கைத்தேடி எடுத்துக்கொடுக்க, “ஆ ஆ! இதென்ன ஆர்ச்சரியம், இந்தத்துணுக்கு எனக்கென்னத்துக்கு, என்னுடைய பாதிப்பாக்கைத்தா” என்று கேட்க, வர்த்தகன் திடுக்கிட்டு “நீர் கொடுத்திவ்வளவே” என்ன, இருவரும் கலவறித்துக்கொண்டு ந்யாயாதிசரிடம் சென்றறிவிக்க, அவர்கள் சீட்டைப்பார்த்து, ஓடத்தில்பாதிப்பாக்கை ஆழ்வாருக்குக் கொடுக்கும்படி தீர்மானிக்க, அப்படியே ஓடக்காரன் கொடுத்த ஓடத்தில் பாதிப்பாக்கை வாங்கிக்கொண்டு அதை ஸ்ரீரங்ககைங்கரயத்துக்காக ஏற்படுத்திவிட்டு, நாகபட்டணம் வந்து சேர்ந்து ஓரிடத்தில் பதுங்கியிருந்து ராத்ரியில் அவ்விமாரத்தின்கீழ் கோமுக தாரையில் வைத்திருந்த ஆணியைப்பிடுங்கி சங்கிலியை யவிழ்த்து விமாரமேறி சிகரத்தைப்பிடுங்கி, உள்ளே ஸ-ஓர்யனைப்போல் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்வர்ண விக்ரஹத்தைக்கண்டு, அந்த விக்ரஹத்தை பயப்படுத்திகைக்காக “ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தால் மிக்கதொரு பூத்தாலாகாதோ, தேயத்திலங்கு செம்பு பித்தனையாலாகாதோ, மாயப்பொன்வேணுமோ மதித்து நனைப்பண்ணுகைக்கே” என்று சொல்லி அத்தேவதையின் தைரயத்தைக் குலைத்து, தம்மைத்துனனாரை உள்ளே இறக்கி § அவர் உள்ளேயிருந்த அவ் விக்ரஹத்தை யெடுத்துக்கொடுக்கத் தாம் வாங்கி மேலே வைத்துவிட்டு, மைத்துனனாரை மேலுக்குப் பிடித்திருக்க, அவருடைய திருமேனி அவ்வி

ரஹத்தைக் கண்டவுடனே பூரித்து அந்த த்வாரம் பிடிக்காமையைக்கண்டு “மோசம் நேர்ந்தது, என்செய்வோம்” என்று முசித்துநிற்க, மைத்துனனும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து “தேவரீர் சோகிக்கவேண்டா, ராத்ரி அநேகமாகக் கழிந்துவிட்டது, இனி ஆலயாதிகாரிகள் வரும் ஸமயமாய்விட்டது, பின்பு மோசம் நேரிடும், கைங்கர்யத்துக்கு விக்கம் ஸம்பவிக்கும், ஆகையால் என் தலையைமாத்ரம் அறுத்து எடுத்துக்கொண்டுபோங்கள்” என்று நியமிக்க, அப்படியே அவர் சிரஸஸை யறுத்து அதையும் விக்ரஹத்தையும் கட்டி யெடுத்துக்கொண்டு அவ்விரவிலே பருதாரமெழுந்தருளி அத்தலையை யொரு புதரிலே யெறிந்துவிட்டுப்போனார்.

அவ்வளவில் ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியார் பெரிய பெருமாளை நோக்கி “நமக் காக ஒரு பக்தன் தன் தலையைக்கொடுத்தால் பக்தவத்ஸலரான நீர் உபேக்ஷிக்கலாமோ? அவனைப் பிழைப்பித்தருளவேணும்” என்று புருஷகாரம் பண்ண, பெரிய பெருமாள் பெரியதிருவடையை யழைத்து, “நீர் யதிராசனுடைய விமாரத்துக்குள்ளிருக்கிற சரீரத்தை வெளியே யெடுத்து அந்த சரீரத்துடன் புதரில் கிடக்கிற தலையை யெடுத்துச் சேர்த்துப் பிழைப்பித்து ஆழ்வாரிடம் கொண்டுவீடும்” என்று நியமிக்க, பெரிய திருவடியும்படியே செய்து யதிராசனை ஆழ்வாரிடம் கொண்டவிட, ஆழ்வாரும் மந்த்ரிகளும் கண்டு ஸந்தோஷித்து அவருடன்கூடச் சிறிதுதூரம் சென்று விடியற்காலமானவாறே அருகிருந்த திருக்கண்ணங்குடிச் சுழனியில் ஆழ்ந்த சேற்றில் அவ்விக்கரஹத்தைப் புதைத்து ஓர் மரத்தடியிலிருக்கையில் அப்புலக்காரன் நடவுக்கு நாற்றை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து ஏர் உழத்தொடங்க, ஆழ்வாரும் மந்த்ரிகளும், “நீ யார், இப்புலம் எங்களது, இதில் நீ ப்ரவேசிக்கக்கூடாது” என்று தகைந்து அவனுடன் விவாதப்பட்டு ந்யாயஸ்த்தாநத்திற்குச் சென்று “இந்நிலம் எங்களது, என்று நாளைக்குப் பத்ரமூலமாய் ருஜுப்படுத்துகிறோம்” என்று சொல்லித் திரும்பிவருகையில், அவ்ஹரிஜன்ஸவர்களைத் தாக சமநார்த்தமாகத் தீர்த்தம்கேட்க, அவர்கள் “இவர்கள் விதண்டாவாதிகள்” என்று தீர்த்தம் கொடாமல் உபேகஷையாயிருக்க, ஆழ்வார் “இனி இவ்ஹரில் ஜலமற்றுப்போகக்கடவது, இவர்கள் பகவத் கைங்கர்யத்துக்கு விக்கமாக நம்மை யெதிர்த்தபடியால் இவ்ஹரில் வ்யவஹாரமறாதிருக்கக்கடவது” என்று சபித்துவிட்டு, ஸூர்யனஸ்தமித்தவாறே இருளில் விக்ரஹத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோனார். அவ்வளவில் அவ்ஹர தலையாரி பின்சென்று வருவதைக்கண்டு, “நீ யார், ஏதுக்காகவருகிறாய்” என்ன, ஸ்ரீ அவன் “எங்கனரில் நல்ல தீர்த்தக்கிணறு காட்டவேண்டும்” என்ன, ஒரு கல்லையெடுத்தெறிந்து “இது விழுகிற இடத்தில் நல்ல தீர்த்தக் கிணறுண்டுபோ” என்று நியமிக்க, அக்கல்லு கோயில் திருமுற்றத்து வெளியில் விழுந்தது. அங்கு நல்ல தீர்த்தக்கிணறுண்டாய் எல்லாரும் அதை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

அந்தரம் அன்று ஸூர்யன் அஸ்தமித்தவளவில், ஆழ்வார், அவ் விக்ரஹத்தைக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந் தருளினவாறே, நாகபட்டண த்தில் காவற்காரர் விக்ரஹத்தைக் காணாமல், இவர்கள் காலடியை அடை யாளமாகக்கொண்டு அவ்வழியே வந்து திருக்கண்ணங்குடியில் அன்று பகல் நடந்தகதைகளை விசாரித்து “இதை யபஹரித்தவர் நீலநிறத் தரேயாகவேணும்” என்று நிபந்தித்து, கோயிலுக்குவந்து ஆழ்வாருடன் விக்ரஹவிஷயமாக விவாதித்து, சோளதேசாதிபதியிடம் சொல்ல, அவனு டைய ஸபையில் ஆழ்வார் “நீங்கள் மேல்வருஷம் இந்த நீனைக்கு வந்தால் விக்ரஹத்தின் சிறு விரலளவு குறையாமல் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்று ஒரு சிறு முறியெழுதி அவர்களுக்குக் கொடுக்க, அவர்களதை வாங்கிக்கொ ண்டுபோனார்கள். ஆழ்வார் அவ்வளவிலே அவ்விக்ரஹத்தின் ஒரு சிறு விரலை மாத்தரம் வைத்துவிட்டு மற்றதை உருக்கிப்பொன்னுக்கிக் கைங்கர்யத் தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டுபோந்தார். மறுவருஷம் அந்நாளில் அவர் கள் வந்து விக்ரஹத்தைக்கேட்க, அவர்களுக்கு அவ்விரலைக்கொடுக்க, அவர் கள் மற்றை விக்ரஹத்தையும் கேட்க, “உங்கள் சீட்டுப்படி கொடுத்துவிட் டேன்” என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ய, அவர்கள் ராஜனிடம் சென்றறிவிக்க, அவன், ஆழ்வாரை வரவழைத்து “நீர் விக்ரஹத்தை யெடுத்துக்கொண்டு வந் தது உண்மையாயிருக்க அதையேன் கொடுக்கமாட்டேனென்கிறீர்” என்று சொல்ல, “அது பகவத் கைங்கர்யத்துக்கு உபயோகப்பட்டது, நீ அது க்கு விக்கம் செய்யவேண்டா” என்று ராஜனை வசிகரித்து ஆழ்வாரு னைக்க, அவனும் அதையங்கீகரித்து ஆழ்வார் பக்கம் தீர்மானம் செய்தான். அந்த நாகபட்டணத்தார் அவ்விரலை வாங்கிக்கொண்டுபோனார்கள்.

அந்தரம் ஆழ்வார் திருவரங்கத்தில் திருமதின கைங்கர்யம் செய்யும் போது அங்கோரிடத்தில் தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார் புஷ்பகைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருக்கையில் அதற்கு விக்கம்வாராதபடி திருமதினக்கொஞ்ச மொதுக்கிக் கட்டினார். அதற்குத் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் மிசவுமுக ன்து திருமங்கை யாழ்வாருக்கு “அருள்மாரி” என்று திருநாமம் சாத்தினார்.

கோபுரமண்டப ப்ராகாராதி கைங்கர்யங்கள் கிறதவேறின அந்தரம் சில்பிகள் வந்து ஆழ்வாரை “எங்கள் கடலியைக்கொடுக்கவேணும்” என்று கேட்டார்கள். “திருவெள்ளையில் எங்கள் தரம் புதைத்து வைத்திருக்கி றது, நீங்கள் என்னுடன் வாருங்கோள், உங்களுக்கு அந்த தந்தை எடுத்துக் கொடுக்கிறேன்” என்று சொல்லி அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு கோயிலி

விருந்து புறப்பட்டு ஓடமேறி வடதிருக்காவேரியின்மத்தியில் போகும்போது, ஆழ்வார் ஓடக்காரனுக்கு ஸங்கேதம்செய்து வேறொரு சிறிய ஓடத்தில் தாமும் அவனுமேறி, சில்பிகளேறியிருக்கிற ஓடத்தை வெள்ளத்தில் கவிழ்த்து விட்டு நம்பெருமாள் ஸநிதிக்கு எழுந்தருளினார். இவ் வ்ருத்தாந்தத்தைச் சில்பிகளுடைய புத்ராதிகள் கேட்டு ஆழ்வாரிடம் வந்து எங்கள் தகப்பன் மார்களுங்கே” என்றுகேட்க, ஆழ்வார், “திருவெள்ளறையில் பெருநிதியைக் காட்டிவந்தேன், அவர்கள் அதை வாரியெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்ன, “நீர் அவர்களைக் கொன்றுவிட்டீர், அவர்களை அந்தச் சரீரத்துடன் வரவழைத்துக் கொடுக்கவேணும்” என்று நிர்ப்பந்திக்க, அதற்கு ஆழ்வார் ஒன்றும் ப்ரத்யுத்தரம் தோற்றமல் சோகாவிஷ்டராயிருக்கையில், பெரிய பெருமாள் ஸ்வப்நத்திலெழுந்தருளி, “நீர் சோகிக்கவேண்டா, இவர்களைத் திருக்காவேரியில் ஸநாநம் செய்வித்து அரங்கமண்டபத்தில் நிறுத்தி அவரவர்கள் தகப்பன்மார்களின் பேரைச்சொல்லி அழைக்கச் சொல்லும்” என்ன, அப்படியே ஆழ்வார் அவர்களைத் திருக்காவேரியில் ஸநாநம் செய்வித்து அரங்கமண்டபத்தில் நிறுத்திப் பெரியோர்களை அழைக்கச் சொல்ல, அவர்களும் அப்படியே கூப்பிட்டவனவிலே, ஆற்றில் முழுகிப்போன சில்பிகள் பெருமாளுக்குப் பின்னேயிருந்து, “ஓ பாலர்களே! நாங்கள் ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருஹயினால் ஒரு குறைவுமின்றி, பெரிய பெருமாள் திருவழகனையடைந்து அமந்தாந்த பரிதராணோம்; ஆழ்வார்நமக்குக்கொடுக்கவேண்டிய தந்தைதக்காட்டிலும் அநேகம் மடங்கு அதிகமாக அளித்தார், நீங்கள் அவரிடத்தில் அபசாரப்படாமல் அவரையே தஞ்சமாக ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்” என்று உபதேசம் செய்ய, அதைக்கேட்டு ஆழ்வாரைத் தெண்டனிட்டுத் திரும்பிப்போனார்கள்.

இப்படி ஆழ்வார் ரங்க நகரத்தில், த்ருடதரங்களான இரண்டு ப்ராகாரங்களையும், அத்யுந்தங்களான கோபுரங்களையும், ஸுந்தர மண்டபங்களையும் தாங்காலை நெய்க்கிணறுகளையும் இவைமுதலான அநேக கைங்கர்யங்களையும்செய்து, ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வடக்கே காவேரிக்கரையில் அத்தியய தேச வாஸிகளுக்குப் பித்ருவந்தையு மேற்படுத்தித் தாம் கோயிலுக்கு வாயுமுலையில் ஓராஸ்ரமமேற்படுத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கையில், ஒருநாள் ஸநிதிக்கெழுந்தருளி நம் பெருமானை மங்களாசாஸனம் பண்ணி, “ஸ்வாமி! தேவரீருக்கு ஸுவர்ணங்களினால் இப் ப்ராகாராதிகளைக் கட்டவேண்டிய

ருக்க அதற்குச் சக்தியற்றவனாய் மந்தபாக்யனுன அடியேன் கற்களினால் கட்டினேன், இது உசிதமன்று” என்று மனவருத்தத்துடன் விண்ணப்பம் செய்ய, அதற்கு நம்பெருமாள், “ஆழ்வீர்! நீர் செய்த கைங்கர்யங்களை யெல்லாம் நாம் ஸ்வர்ணமயமாகவே அங்கீகரித்தோம் பாரும்” என்று ப்ரஸாதிக்க, ஆழ்வார் திரும்பிப்பார்த்து அப்போது அந்த ப்ராகாராதிகளெல்லாம் ஸ்வர்ணமயமாக விளங்கக்கண்டு ஸத்தோஷித்து, சிலகாலம் அந்த திவ்ய தேசத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி திருமங்கையாழ்வார், ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் ப்ரசாரம்செய்து, திவ்ய தேசங்களை உத்தரிப்பித்து, சேதநர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்துத் தம்முடைய கீர்த்தியை ஜகத்தெங்கும் வ்யாபிக்கச்செய்து, இப்படி லோகத்தை பகுமுகமாக வாழ்வித்துக்கொண்டு இவ்வியூதியில் நூற்றுஐந்து திருக்கூடங்ர மெழுந்தருளியிருந்து, அந்தரம், அழகியமணவாளனுடைய நியமனத்தினால் திருக்குறுங்குடிக்கெழுந்தருளி அத்திவ்யதேசத்திலே திருக்குறுங்குடி நம்பியின் திருவருளால் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

அந்தரம்.—ஆழ்வாருடைய மைத்துனனான யதிராசர், அழகியமணவாளனுடைய நியமனத்தினால், ஆழ்வாரை அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருள்பண்ணிக் கோயிலிலிருந்து ஸமஸ்த பரிவாரங்களுடனே ஆழ்வாருடைய திருவவதார திவ்ய தேசமான திருக்குறையூருக்கு எழுந்தருள்பண்ணிக் கொண்டுவந்து அங்கே திவ்யாலயத்தை நிர்மித்து அதில் ஆழ்வாரைத் திருப்ப்ரதிஷ்ட்டைசெய்தருளினார்.

இவ்வாழ்வாருடைய திருநாமங்கள்.—திருமங்கையாழ்வார், பரகாலன், கலியன், கலித்வம்ஸன், லோகதிவாகரன், சதுஷ்கவி சுகாமணி, ஷட்ப்ரபந்தகவி, கலிவாரி, நீலநிறத்தர், நீலர், நாலு கவிப்பெருமாள், மங்கையர்கோன், ஆலிநாடன், அருள்மாரி, அரட்டமுக்கி, அடையார் சீயம், கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள், கொற்றவேலோன், ஆடல்மாவலவன், மங்கைவேந்தன், இத்தியாதிகள். திருவாராதம் - சிந்தைதனக்கினியார். சிஷ்யர்கள்.—யதிராசன், நீர்மேல் நடப்பான், தானுதுவான், பின்னொதுங்குவான், நிழல் மிதிப்பான், உயரத் தொத்துவான் முதலானவர்கள். செய்தருளினதிவ்ய ப்ரபந்தங்கள்.—பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், இத்திருவெழுக்கற்றிருக்கை. குணை நம்பிரான்—ஆடல்மா. ஆனை நம்பிரான்—தமர்கட்கெனியான்.

௧௨ திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸ்தம் செய்தருளின திருப்பதிகள்.

இவர் மங்களாசாஸ்தம் செய்தருளின திருப்பதிகள்.

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசரம்.	திருமொழியின் ஸங்கைய.
	வடநாட்டுத்திருப்பதிகள்.		
௧	பிரிதி ...	வாலிமாவலத்து ...	௨
௨	பதரிகாஸ்ரமம் ...	முற்றழத்து ...	௩
		ஏனமுனாகி ...	௪
௩	ஸாளக்ரமம் ...	கலையும்கரியும் ...	௫
௪	நைமிசாரண்யம் ...	வாணிலாமூறுவல் ...	௬
௫	வடமதுரை ...	சி-வதரிவடமதுரை. ௭௪ ...	
	(இதினுட்கடையான திருவாய்ப்பாடி) ...		
		மரனவ (கௌ) ரில் ௨-௩-௪- ...	
		வதுபா-ஆய்ப்பாடி ...	
௬	சிங்கவேழஞ்ஞம் (அ. ஹேரா அங்கண்ணாலம் பிலம்) ...		௭
௭	திருவேங்கடம் (திருப்பதி) ...	கொந்தலந்த ...	௮
		தாயேதற்கை ...	௯
		கண்ணூர்கடல் குழி ...	௧௦
		வானவர் ...	௧௧
	தொண்டநாட்டுத்திருப்பதிகள்		
௮	திருவெவ்வள் (திருவள்ளூர்) ...	காசையாடை ...	௧௨
௯	திருவல்லிக்கேணி ...	வில்பெருவிழவும் ...	௧௩
௧௦	திருகீர்மலை ...	அன்றாயர் ...	௧௪
௧௧	திருக்கடல்மலை ...	பாராயது ...	௧௫
		நண்ணை ...	௧௬
௧௨	திருநின்றலூர் ...	பாராயது (௧௫)வில் ௨-வது பா-நின்றலூர் நித்திலத்தை	

இங்கு திருமொழியினடியும் ஸங்கையையும் மாத்ரம் எழுதியிருக்குமிடத்தில், அதைத் திருமொழியில் அந்த ஸங்கையுள்ள திருமொழியாகவும், அத் திருமொழியெல்லாம் அதற்கு நேராகவுள்ள திவ்யதேச விஷயமென்றும், திருமொழியினடியும் ஸங்கையையும் அதன்பின்பாட்டின் ஸங்கையையும் பாட்டினேக தேசமுமிருந்தால் அத்திருமொழியி லப்பாட்டில் அந்தபாகமே அத் திவ்யதேச விஷயமென்றும், பெ - இக்குறிப்பு பெரிய திருமடமென்றும், சி - இக்குறிப்பு சிறிய திருமடமென்றும், தி - வெ - இக்குறிப்பு திருவெழு கூற்றிருக்கையென்றும், தி - நெ - இக்குறிப்பு திருநெடுந்தாண்டகமென்றும், தி - கு - இக்குறிப்பு திருக்குறையாண்டகமென்றும் ஸங்கேதங்கண்டு கொள்ள

திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளின திருப்பதிகள். ௧௩

திவ்யதேசங்கள்.	பாசுரம்.	திருமொழியின் ஸங்க்யை.
௧௩ திருவிடவெந்தை	திவனும்	௧௭
௧௪ கழிகை (சோளங்கிபுரம்)	கைம்மானமதயானை (௭௬) யில்-ச-வதுபா-தக்கரனைக் கழிகை	
௧௫ திருப்புக்குழி	திவனும் வெண்மதி (௭௭)யில் அ-வது பா-புக்குழிபாடும் பெ-புக்குழியெம்போரே ற்றை	
௧௬ திருவெஃகா (யதோகத்தகாரி)	தி-நெ-கல்லெடுத்த (௭௩)தில் வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த. நீரகத்தா (அ) யில், ஒண் துறை நீர் வெஃகாவுள் ளாய். முனைக்கதி(௭௪)ரில், வெஃகாவில் திருமாவை...	
௧௭ அட்டபுயகரம் (அஷ்டபுஜம்)	திரிபுரம்	௧௮
௧௮ பரமேச்சுவரவிண்ணகரம் (வைகுண்டப்பெருமாள்கோவில்)	சொல்லு	௧௯
௧௯ திருத்தண்கா (விளக்கொளி)	தி-நெ-முனைக்கதி (௭௪) ரில் விளக்கொளியை மரதக த்தைத் திருத்தண்காவில், ஒருந (௭௧)லில், உ-வது பா- யான்சென்றுகா ண்டும் தண்காவிலே.	
௨௦ வேளுக்கை (ஆளமுகிய சிங்கர்)	பெ- வேளுக்கையாளரியை,	
௨௧ ஊரகம் (உலகளந்த பெருமாள் கோவில்)	தி-நெ-நீரகத்தா (அ) யில், நி னைந் தகச்சியூரகத்தாய், கல்லெடுத்துக்க ன் மா ரி (௭௩)யில், கச்சியூரகத்தா யென்றும்	
௨௨ *நீரகம்	தி-நெ-நீரகத்தா (அ)யில், நீர கத்தாய்	
௨௩ *காரகம்	தி-நெ-நீரகத்தா (அ) யில், உலகமேத்தும் காரகத் தாய்	
௨௪ *கார்வானம்	தி-நெ-நீரகத்தா (அ)யில், கார்வானத்துள்ளாய்	

§ இதுமுதல் ௧௪ - காஞ்சீரகரத்தில்

* இம்மூன்று திவ்யதேசங்களும் லுப்தமாய் அந்த எம்பெருமான்கள் இப்பொழுது உலகளந்தபெருமாள் ஸந்தியிலெழுந்தருளி யிருக்கிறார்கள்.

கூச திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளின திருப்பதிகள்.

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசரம்.	திருமொழியின் ஸங்க்யை.
௨௫	† கள்வனூர்	தி - நெ - நீரகத்தா (அ) யில் கள்வா	
௨௬	† நிலாத்திங்கள் துண்டம்	தி - நெ - நீரகத்தா (அ) யில் நிலாத் திங்கள் துண்ட த்தாய்	
௨௭	பாட்கம் (பாண்டவதூதர்)	தி - நெ - கல்லுயர்ந்த (கரு) வில், —கச்சிமேய களிறெ ன்றும்	
௨௮	பவளவண்ணர்	தி - நெ - வங்கத்தா (கூ) லில் பவளவண்ணு	
௨௯	பச்சைவண்ணர்	பெ - மரதகத்தை - ககள்.	
நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள்.			
௩௦	திருக்கோவலூர்	மஞ்சாடி	௨௦
௩௧	திருவயிந்திரபுரம்	இருந்தண்	௨௧
சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள்.			
௩௨	சித்திரகூடம்	ஊன்வாட	௨௨
		வாடமருதிடை	௨௩
௩௩	காழிச்சீராம விண்ணகர் (தா டாளன் ஸந்திதி)	ஒருகுறளாய்	௨௪
௩௪	‡ திருவாலி	வந்துனது	௨௫
		தூவிரிய	௨௬
		கள்வன்கொல்	௨௭
௩௫	திருமணிமாடக்கோயில்	நந்தாவிளக்கு	௨௮
௩௬	வைகுந்தவிண்ணகரம்	சலங்கொண்ட	௨௯
௩௭	அரிமேயவிண்ணகரம்	திருமடந்தை	௩௦
௩௮	திருத்தேவனூர்தொகை	போதலர்ந்த	௩௧
௩௯	வண்புருடோத்தமம்	கம்பமா	௩௨
௪௦	செம்பொன்செய்கோயில்	பேரணிந்து	௩௩
௪௧	திருத்தெற்றியம்பலம்	மாற்றரசர்	௩௪
௪௨	திருமணிக்கூடம்	தூம்புடை	௩௫
௪௩	திருக்காவளம்பாடி	தாவளந்து	௩௬
	திருவெள்ளக்குளம்	கண்ணுர்கடல்போல்	௩௭

† இவர் காமாக்கிகோயிலில் ‡ இவர் ஏகாம்பரன் கோவிலில்.

§ இதுமுதல் ௬௩ - திருநாங்கூர் திருப்பதிகள்.

திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளின திருப்பதிகள், ௧௫

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசரம்.	திருமொழியின் ஸங்க்யை
௪௫	திருப்பார்த்தன்பள்ளி ...	கவளயானை ...	௩௮
௪௬	தலைச்சங்கநாண்மதி (தலைச்சங் பெ - நன்னீர் தலைச்சங்கை காடு) ...	நாண்மதியை - கநுஉ ...	
௪௭	திருவிந்தனார் ...	நும்மை ...	௩௯
௪௮	திருவெள்ளியங்குடி ...	ஆய்ச்சியர் ...	௪௦
௪௯	புள்ளம்பூதங்குடி ...	அறிவது ...	௪௧
௫௦	ஆதனூர் ...	பெ - அன்னவனை யாதனூர் கநு௦ ...	
௫௧	கூடலூர் (ஆடுதறை) ...	தார்த்தம் ...	௪௨
௫௨	திருவெள்ளறை ...	வென்றிமா ...	௪௩
௫௩	திருக்குடந்தை (கும்பகோணம்)	ஒருந (௯௧) லில், சு-வது பா, யான் குடந்தையை, தி-வெ - செல்வம ல் கு தென்திருக்குடந்தை	
௫௪	திருவரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) ...	உந்திமேல் ...	௪௪
		வெருவாதாள் ...	௪௫
		கைம்மானம் ...	௪௬
		பண்டை ...	௪௭
		ஏழையேதலன் ...	௪௮
௫௫	திருக்கோழி (உறையூர்) ...	பொன்னிவ (௮௨) ரில், ௫ - வது பா-கோழியும் கூட லும் ...	
௫௬	திருக்கரம்பனூர் (உத்தமர்கோயில்) ...	கைம்மான (௪௬) த்தில் உ-வது பா-கரம்பனூருத்த மனை ...	
௫௭	திருப்பேர்நகர் (அப்பக்குடத் தான்) ...	கையிலங்கு ...	௪௯
௫௮	நந்திபுரவிண்ணகரம் (நாதன் கோவில்) ...	திதறு ...	௫௦
௫௯	திருவிண்ணகர் (உப்பிலியப்பன் ஸந்தி) ...	வண்டுணு ...	௫௧
		பொறுத்தேன் ...	௫௨
		துறப்பேன் ...	௫௩
௬௦	திருநறையூர் (நாய்ச்சியார் கோ வில்) ...	கண்ணும் சுழன்று ...	௫௪
		கலங்குமுநீர் ...	௫௫
		அம்பரமும் ...	௫௬
		ஆளும்பணியும் ...	௫௭
		மான் கொண்ட ...	௫௮
		பெடையடர்ந்த ...	௫௯
		கிடந்தநம்பி ...	௬௦

௧௬ திருமங்கையாழ்வார் மங்களரசாஸகம் செய்தருளின திருப்பதிகள்.

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசுரம்.	திருமொழியின் ஸங்கைய.
		கறவாமடநாகு	௬௧
		புள்ளாய்	௬௨
		சினவில்	௬௩
௬௧	திருச்சேறை	கண்ணோர	௬௪
௬௨	திருவழுந்துர் (தேசமுந்துர்)	தன்னைதகாலில்	௬௫
		சிங்கமதாய்	௬௬
		திருவுக்கும்	௬௭
		செங்கமலம்	௬௯
௬௩	சிறுபுலியூர்	கள்ளம்மனம்	௬௮
௬௪	திருக்கண்ணமங்கை	பெரும்புறக்கடல்	௭௦
௬௫	திருக்கண்ணபுரம்	சிலையிலங்கு	௭௧
		தெள்ளியீர்	௭௨
		கரையெடுத்த	௭௩
		விண்ணவர்	௭௪
		தன்னைதகாலில்	௭௫
		தொண்டர்	௭௬
		வியமுடை	௭௭
		வானோரளவும்	௭௮
		கைம்மாணம்	௭௯
		வண்டார்	௮௦
௬௬	திருக்கண்ணங்குடி	வங்கமாமுநீர்	௮௧
௬௭	திருக்கண்டியூர்	தி-கு பிண்டியா (௩௯) ரில், கண்டியூரங்கம்	
௬௮	திருநாகை (காகபட்டணம்)	பொன்னிவர்மேனி	௮௨
௬௯	தஞ்சைமாமணிக்கோயில் (தஞ் வாடினேன்வாடி (௧) யில், சாஜூர்)	சு-வது பா-தஞ்சைமாம ணிக்கோயிலே வணங்கி.	
பாண்டியநாட்டீத் திருப் பதிகள்.			
௭௦	திருப்புல்லாணி	தன்னைவைக்கிலேன்	௮௩
		காவார்	௮௪
௭௧	திருக்குறுங்குடி	தவளவிளம் பிறை	௮௫
		அக்கும்புலியின்	௮௬
௭௨	கூடல் (தென்மதுரை)	பொன்னிவ (௮௨) ரில், சு-வது பா-கோழியும் கூடலும்.	
௭௩	திருமாலிருஞ்சோலைமலை	முத்துற	௮௮
		முவரில்	௮௯

திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திருப்பதிகள். கௌ

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசுரம்.	திருமொழியின் ஸங்க்யை.
எச	திருக்கோட்டியூர் ...	எங்கள் ...	கௌ
எடு	திருமெய்யம் ...	ஒருந (கௌ) லில், தி - வது பா - மெய்யத்துள்ளே...	
எசு	திருத்தன்கால் ...	கைம்மான (சௌ) த்தில், உ-வது பா-திருத்தன்கா லூராணை. தி - நெ - பொ ங்கா (க) லில் - ஆங்கே தன்காலும் ...	
எள	திருமோகூர் ...	பெ-தன்கால் திறல்வலியை சி-மாலிருஞ்சோலை திருமோ கூர் ...	
மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்.			
எஅ	திருவல்லவாழ் ...	தந்தைய ...	அள
எக	திருமூழிக்களம் ...	தி-நெ-பொன்னா (கௌ)யில், திருமூழிக்களத் தானாய் பெ-மூழிக்களத்து விளக் கினை (கௌ) ...	
அௌ	திருநாவாய் ...	ஒருந (கௌ)லில், கூ-வது பா- நம்பனைச் சென்றுகாண டும் நாவாயுளே ...	
அக	வ்யூஹம் கூநீராப்தி ...	மானமருமென்றோர்க்கி (கௌ)யில், கௌ-வது பா- வெள்ளத்தான் வேங்கட த்தான், தி- நெ- வங்கத் தா (க) லில், பாற்கட லாய் ...	
அஉ	பரம் ஸ்ரீவைருண்டம் ...		

கீழ்ச்சொன்ன இத்திருப்பதிகளில் சில திருப்பதிகள் அனேகமாவருத்தி
சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல்களிலும், திருமொழியின் பாசுரங்களிலும்
மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பாசுரங்களிங்கு க்ரத்தா
திச்ய சங்கையினால் உதாஹரிக்கப்படவில்லை. முக்யமான பாசுரங்களே
இங்கு உதாஹரிக்கப்பட்டன.

இப்படிக்கு,
இச்சபாபண்டிதரான
சிங்கப்பெருமாள்கோவில்
மாடபூசி-ராமாநுஜாசாரியர்.

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்.

இவர் துனியன்.

కలయామికలిధ్యంసం కవింలొకదివాకరమ్ ।

యస్యగోభిఃప్రకాశాభిరావిద్యం నిహతంతమః ॥

கலயாமி கலித்வம்ஸம் கவிம்லோக திவாகரம் !

யஸ்யகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம்தமஃ 11

திருநகரத் தனியன்.

వృత్తికర్తృకాజాతం చతుష్కవిశిఖామణిమ్ ।

పట్టిబిన్నకృతంశార్దమూరిం కలిహమాశ్రయే ॥

வ்ருஸ்கேக்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவிசுகாமணிம் ।

ஷட்ப்ரபந்தக்ருதம் சார்ங்கமூர்த்திம் கவிஹமாம்ரயே ||

సుధాగానాబ్జానాం కలియుగభవానామపగమే ।

నల్లవ రేమా సేశరది చర మే దెవతిగురొః ।

ది నేతా రేవ హ్మి శిర కిర నో పూర్వ కిర నో ।

క్షీతావావిర్భూతః కలిరిపుర మేయా తమహిమా ॥

ஸுதாகாநாப்தாநாம் கலியுகபவாநாமபகமே

நளேவார்ஷேமாஸேசரதிசரமே தைவதகுரோ: 1

தினேதாரேவஹ்நேஸ்ஸிஸ்ரிகிரணே பூர்ணகிரணே

கூழிதாவாவிர்ப்பூத்கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா ॥

வாழித்திருநாமம்.

கலந்ததிருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே

காசினியிலொண் குறைய லூர்க்காவலோன் வாழியே

நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்து நாலுரைத்தான் வாழியே

நாலேந்து மாறைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே

†இலங்கெழுக்கூற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வாழியே

இம்மூன்றில் பாட்டிரு நூற்றிருபத்தேழிசைந்தான் வாழி

வலந்திகமும் குமுதவல்லி மணவாளன் வாழியே

வாஸ்கனியன் பரகாலன் மங்கையர்கோன் வாழியே.

திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திருப்பதிகள். கள்

	திவ்யதேசங்கள்.	பாசுரம்.	திருமொழியின் ஸங்க்யை.
எச	திருக்கோட்டியூர் ...	எங்கள் ...	கூ0
எடு	திருமெய்யம் ...	ஒருந் (கூக) லில், நு - வது பா - மெய்யத்துள்ளே...	
என	திருத்தண்கால் ...	கைம்மான (சக) த் தில், உ-வது பா-திருத்தண்கா லூரானே. தி - நெ - பொ ங்கா (க) ரில் - ஆங்கே தண்காலும் ...	
எள	திருமோசூர் ...	பெ-தண்கால் திறல்வலியை சி-மாலிருஞ்சோலை திருமோ சூர் ...	
மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள்.			
எஅ	திருவல்லவாழ் ...	தந்தைதாய் ...	அள
எக	திருமூழிக்களம் ...	தி-நெ-பொன்னாளு (க0)யில், திருமூழிக்களத் தானாய் பெ-மூழிக்களத்து விளக் கினை (கஉக) ...	
உ0	திருநாவாய் ...	ஒருந் (கக)லில், கூ-வது பா- நம் பனைச் சென்றுகாண் டும் நாவாயுளே ...	
வ்யூஹம்			
உக	கூநீராப்தி ...	மானமருமென்றோக்கி (க0நு) யில், க0-வது பா- வெள்ளத்தான் வேங்கட த்தான். தி-நெ- வங்கத் தா (க) லில், பாற்கட லாய் ...	
பரம்			
அஉ	ஸ்ரீவைகுண்டம் ...		

கீழ்ச்சொன்ன இத்திருப்பதிகளில் சில திருப்பதிகள் அனேகமாவருத்தி
சிறியதிருமடல் பெரியதிருமடல்களிலும், திருமொழியின் பாசுரங்களிலும்
மங்களாசாஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பாசுரங்களிங்கு கீர்த்தா
ங்க்ய சங்கையினால் உதாஹரிக்கப்படவில்லை. முக்யமான பாசுரங்களே
இங்கு உதாஹரிக்கப்பட்டன.

இப்படிக்கு,
இச்சபாபண்டிதரான
கிங்கப்பெருமான்கோவில்
மடபூசி-ராமாநுஜாசார்யர்.

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்.

இவர் தனியன்.

கலயாமிகலிங்கம் கலிங்கம் கலிங்கம் கலிங்கம் 1

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

திருநகரத் தனியன்.

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 1

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

யலயகோபிப்ரகாசாபி ராவித்யம் நிஹதம் தமம் 11

வாழித்திருநாமம்.

கலந்திருக்கார்த்திகையில் கார்த்திகைவந்தோன் வாழியே

காசினியிலொண்குறைய லுர்க்காவலோன் வாழியே

நலந்திகழாயிரத்தென்பத்து நாலுரைத்தான் வாழியே

நாலுரைத்தான் வாழியே

நாலுரைத்தான் வாழியே

நாலுரைத்தான் வாழியே

வலந்திகழும் குழுவல்லி மணவாளன் வாழியே

வலந்திகழும் குழுவல்லி மணவாளன் வாழியே

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்.

நாள்பாட்டு.

பேதைநெஞ்சே இன்றைப் பெருமையறிந்திலையோ,
ஏதுபெருமை யின்றைக்கென்னென்னில், ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ் மங்கையர்கோன் மாநிலத்தில் வந்துதித்த
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள் காண்.

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன்
ஆறங்கம்கூற வவதரித்த, வீறுடைய
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநா ளென்றென்று காதலிப்பார்,
வாய்த்த மலர்த்தாள்கள் நெஞ்சே வாழ்த்து.

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம் முற்றிற்று.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

பிள்ளைலோகம் ஜீயருளிச்சேய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கைத் தனியன் வ்யாக்யாதம்.

அவதாரிகை.—எம்பெருமானுக்குத் திருமதின்போலே அரணியிருப்பதான ஆறு ப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது, இதில். (க) “ప్రత్యక్షైశ్చ సర్వస్యైశ్చ—ப்ரத்யக்ஷைசூரவஸஸ்துத்யா” என்னக்கடவதிதே. ஆழ்வார்கள் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதுமெல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிதேயிருப்பது.

எம்பெருமானாருளிச்சேய்த

தனியன்.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி,
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன்,—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

அர்.—பரகாலன் - சுத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுபோன்ற திருமங்கைமன்னன், வாழி - வாழ்ந்திடுக; கலிகன்றி - கலியின்தோஷத்தைக்கோபிக் (நிரஸநம்செய்) கிற திருமங்கைமன்னன், வாழி - வாழ்ந்திடுக. குறையலூர் - திருக்குறையலூரில், வாழ்-ஸுகமாக எழுந்தருளியிருக்கிற, வேந்தன் - ராஜா வாகிய திருமங்கைமன்னன், வாழி - வாழ்ந்திடுக. மாயோனை - ஆஸ்சர்யபூதான ஸர்வேஸ்வரனை, வாள்வலியால் - (தம்முடைய) வாளாயுதத்தின் வலியினால், (வசீகரித்து, அவனிடத்து), மந்திரங்கொள் - திருமந்த்ரத்தைலபித்தவராய், மங்கையர்கோன்-மங்கையென்னும் நகரத்துக்கு ஸ்வாமியாய், தூயோன் - பரிசுத்த ஸ்வபாவருமான திருமங்கை மன்னனும், சுடர் - உஜ்வலமான, மானவேல் - பெரிய வேலாயுதமும், வாழியரோ-வாழ்ந்திடுக.

வ்யாக்யாநம்.—(வாழிபரகாலன்) பகவத்த்விட்டுக்களான ப்ரதிசூலார்க்குக் காலனுவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி. (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் - வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்த்தலமாக உடையராய், அது வாழும்படிக்கு அதுத நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல்; அங்கேவாழுகிறவரென்னுதல்.

(மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் துயோன் சுடர் மானவேல் - வாழியரோ) என்று - ஆழ்வாரையும், அவர் திருக்கையில்வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (க) * அரங்கத்தரவணைப் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள் வலியால் மந்திரங்கொண்டது. (உ) * தென்னரங்கன் தன்னை வழி பறித்தவாள்ளிறே. (ரு) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலையிறே மந்திரப்பொருள் கைக்கொண்டது. மந்திரத் தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) மங்கை மன்னனிறே. (துயோன்) தூய்மையென்னும் பாழ்யாப்பயந்தர சுத் தியையுடையவர். (ச) “அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிராடனருள் மாரியரட்டமுக்கியடையார் சீயம் கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் மங் கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்” என்று தாமே தம் திருநாமங்களைக் கூற்றினிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான, மானவேல் - பெரியவேல். திருமங்கை மன்னன் எடுக்கும்படியான வேல். (வாழியரோ) இத்தால் - ஆழ்வாரோபாதி ஆயுதமும் ஆசா ஸ்யமென்றபடி. (ரு) “நின் கையில் வேல் போற்றி” என்னக்கட வதிறே. இதுதான். (ச) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலாயி ருக்கும். அத்தாலே - இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்சேய்த

திருவெழுக்கூற்றிருக்கைத் தனியன் வ்யாக்யாநம்.

முற்றிற்று.

தாற்பரியம்.—தம்முடைய நிரதிசய ப்ரபாவத்தினால் குத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, கலிதோஷத்தைப் போக்கி லோகத்தை வாழ்வித்தவராய்த் தம்மு டைய வாள் வலியாலே தென்னரங்கனை வழிபறித்து அவனிடத்திலிருந்து திருமந்த்ரோபதேசம்பெற்ற பரமபாவநாய், மங்கைநகரத்துக் கரசராய்த் திருக்குறையவூரிலெழுந்தருளியிருக்கிற திருமங்கை மன்னனும், அவர் திருக் கையிற் பிடித்த திருவேலும் பல்லாண்டபல்லாண்டாக வாழ்ந்திடுகெவென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

(க) பெருமாள் திரு - க - அ.

(உ) இயல் சாத்து.

(ரு) நாயக்கியார் திரு - கக - சு.

(ச) திருமொழி - ரு - ச - ௧௦. (இ) திருப்பாவை - ௨௪.

திருவெழுகூற்றிருக்கைத் தனியன் வ்யாக்யாநம்.

சீரார்திருவெழு கூற்றிருக்கையென்னும் செந்தமிழால்,
ஆராவழுதங் குடந்தைப்பிரான்ற னடியிணைக்கீழ்,
ஏரார்மறைப்பொரு ளெல்லாமெடுத்திவ் வுலகூய்யவே,
சோராமற்சொன்ன வருள்மாரிபாதம் துணைநமக்கே.

அர்த்தம்.—சீர் - (சப்தார்த்தங்களினுடைய) குணங்களினாலே, ஆர் - நிறைந்த, திருவெழுகூற்றிருக்கை என்னும் - திருவெழுகூற்றிருக்கை என்று ப்ரஸித்தமாய், செம் - ஸுந்தரமான, தமிழால் - த்ராவிட ரூபமான திவ்ய ப்ரபந்தத்தினால், ஆரா - த்ருப்தி பிறவாத, அமுதம் - அம்ருதம்போல் நிரதிசய போக்யமும், குடந்தை - திருக்குடந்தையிலெழுந்தருளியிருக்கிற, பிராந்தன் - உபகாரகஞான ஸர்வேஸ்வரனுடைய, அடியிணைக்கீழ் - ஸ்ரீபாதங்களின்கீழே (விஷயமாக), ஏர் - (நிர்த்தோஷத்வமாகிற) அழகினால், ஆர் - பூர்ணமான, மறை - வேதங்களினுடைய, பொருள் எல்லாம் - அர்த்தங்களினைத்தையும், எடுத்து - உத்தரித்து, இவ்வுலகு - இந்த லோகத்திலுள்ளார், உய்ய - உஜ்ஜீவிக்கும்படி, சோராமல் - (ஒன்றும்) நடுவாமல், சொன்ன - அருளிச் செய்த, அருள்மாரி - திருமங்கையாழ்வாருடைய, பாதம் - திருவடிகளே, நமக்கு - நமக்கு, துணை - தஞ்சம்.

தாத்பர்யம்.—அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்ந்தூஷ்டமான வேதங்களினரும்பொருளை யறிந்து அனைவரு முஜ்ஜீவிக்கும்படி, அவ்வர்த்தங்களை ஸமக்ரமாக வெடுத்து, நிரதிசய போக்யஞான ஆராவழுதன் விஷயமாக, அதிஸரளமான த்ராவிட பாஷையில் சப்தார்த்த லக்ஷண ஸம்பந்தமான திருவெழுகூற்றிருக்கை யென்னும் திவ்ய ப்ரபந்த முகமாக வெளியிட்டருளின பரமதயாளுவான திருமங்கையாழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்கு ரக்ஷகமென்று ஜநங்களுக் குபதேசிக்கிறார்.

† இத்தனியன் அநுஸந்திக்கிற ஸம்பந்தாயமில்லை. இச்சற்கு வ்யாக்யாநம் அகப்படவில்லை.

ஸ்ரீ 3

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்

அ வ தா ரி கை .

ஸம்ஸாரஸ்வபாவா துஸந்தாநத்தாலே மிகவு மவஸந்நரானஆழ்வார் அதுக்குப் பரிஹாரமாக ஸ்ரீ அவன் குணங்களை நெஞ்சாலே நினைத்தும் வாயாலே பேசியும், திருவடிகளிலே விழுந்தும் தரித்தார். “நீரிங்னெகிடந்து நோவுபடு முமக்குத்தான் செய்யவேண்டிவதென்?” என்று கேட்க, “தவதநுபவவிரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தை வாஸனையோடே போக்கித்தரவேணும்” என்றார்; “அது பின்னை நம்மாற் செய்யலாவதன்றே” என்ன, “உன்னையொழிந்த ஸகல பதார்த்தங்களினுடைய உத்பத்தி யென்ன, ரக்ஷணமென்ன, இவற்றுக்குக் கடவையாய், ஸர்வஸமாஸ்ரயணியாய், ஆபத்ஸகையிருக்கிற நீயே என்னுடைய ஸம்ஸாரதூகத்தைக் கழித்துத் தருமித்தனையல்லது என்னால் கழித்துக்கொள்ளப் போகாது” என்று திருவடிகளிலே விழுந்து தம்தசையை அறிவிக்கிறாரா யிருக்கிறது.

(ஒருபேரித்யாதி)ஸ்வவ்யதிரித்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் அத் விதீயகாரணமாய் அதுக்குத்தக்க பரப்பையுடைய திருநாபியிலே, அப்பரப்படங்கலும் கன்செறியிட்டாற்போலே பெருத்திருக்கிற மலராகிற ஆஸந்திலே ஒருகால் இதரவிஸஜாதீய ஜந்மாவான சதர்முகனையுண்டாக்கினாய். ஒருகாலென்றாலும் ப்ரவாஹஸுபேண நிய்யமா யிருக்குமிதே. (க) “நாவேஷுந் நாவேஷுலே”.

ஆழ்வார்க்கு முதலிலே செப்பேட்டைக் கையிலே கொடுத்த நிதியைக்காட்டிக் கொடுப்பாணாப்போலே திருமந்த்ரத்தையும்

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

மு.—ஒருபேருந்தி

அந்.—ஒரு, பேர், உந்தி.

அர்த்தம்.—ப்ரதாநமாய், பெரிதான, திருநாபியிலுள்ள,

வ்யா.—அதிலர்த்தத்துக்கெல்லே நிலமாகக் கோயில்களையும் காட்டிக் கொடுக்கக்கண்டு க்ருதக்ருத்யராய் ஸம்ஸாரத்தையும் பரமபதத்தையும் ஒக்கமறந்தார்; ஆழ்வாரைப் பார்த்து எம்பெருமான் “நீரிருக்கிறது ஸம்ஸாரத்திலே கிடீர்” என்றருளிச்செய்ய, அதின் கொடுமையை அதுஸந்தித்து ஆற்றாமையாலே மனோவாக்காயங்களாலே எம்பெருமானை யதுபவித்து ஆற்றப்பார்த்தார்; அது பண்டையிலும் இரட்டியாய், மிகவுமாற்றாமையாலே எம்பெருமானுடைய சரண்யத்வத்தைப் பேசிக்கொண்டு, அதுக்கெல்லேநிலமான திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வார் திருவடிகளையே எத்தசைக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் அரிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் உபாயமாகப் பற்றிமுடிக்கிறார்.

(ஒரு பேருந்தியித்யாதி) ஐகத்து ப்ரளயங்கொண்ட காலத்து † உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே இவற்றினுடைய ஸத்தையை உண்டாக்கினவனே! (ஒருபேருந்தி) †ப்ரதாநமாய் ஆத்யமா

அநு.—ப்ரவேசே, திருமொழியில் உகந்தருளின நிலங்களை யதுபவித்துப் பரமபதத்தையும் ஸம்ஸார ஸ்வபாவத்தையும் மறந்திருக்க “நீரிருக்கிறது ஸம்ஸாரங்கிடீர்” என்று (க) * மாற்ற முளவிலே காட்ட, ப்ரதிசூழையை யதுஸந்தித்துவந்த ஆற்றாமையாலே (உ) “வாக்கினால் கருமம் தன்னால் மனத்தினால் சிரத்த தன்னால்” என்று திருக்குறந்தாண்டகத்திலே கரணத்ரயத்தாலு மதுபவித்துத் தரிக்கப்புக, அதில் தரிக்கப்புகாமையாலே இதிலே சரணம்புகுகுரொன்றபடி. விபூகித்வயத்தையும் மறந்து த்ருதீய விபூதியான திவ்ய தேசங்களை அதுபவித்திருக்கிற இவர்க்கு ஈஸ்வரன் ஸம்ஸாரத்தில் கொடுமையைக் காட்டுவானென்னென்னில், “இவ்வதுபவம் அவச்சிந்நமாகவேணும்” என்று நினைத்து, அது அங்கே யொழியக்கூடாமையாலே, ஆமத்தையறுத்துப் பசியை விளைப்பித்துச் சோறிவாணரப்போலேவிடையைப் பிறப்பித்து அங்கே கொடுபோகைக்காகக் காட்டினுென்று சங்காபரிஹாரங்கள் கண்டுகொள்வது.

(ஒருபேருந்தி) இத்யாதி. “ஒருபேருந்தி” முந்தினதுமாய் அதுதான்

† (பா) தன்னுடைய (க) திருமொழி - கக - அ. (உ) திருக்குறு - ச.

மு.—

யிருமலர்த்தவசில்,

ஒருமுறை யயனை யீன்றனை; ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினி லியங்கா, மும்மதி
ளிலங்கை யிருகால்வளைய, ஒருசிலை
யொன்றிய வீரெயிற் தழல்வாய் வாளியி
லட்டனை;

அந்.—இரு, மலர், (இ) தவசில், ஒருமுறை, அயனை, ஈன்றனை, ஒருமுறை, (கௌ) இருசுடர், மீதினில், இயங்கா, மும்மதிள், இலங்கை, (கௌ) இரு, கால், வளைய, ஒரு சிலை, ஒன்றிய, ஈர் எயிற்று, (உௌ) அழல்வாய், வாளியில், அட்டனை,

அந்.—விசாலமான, (காமரைப்) பூவின், (இ) இதழிலே, ஒருகால், ப்ர ஹ்மாவை, உண்டாக்கினவனாய்; ஒருதரம், (கௌ) இரண்டு தேஜஸ்தார்த்தங் களான சந்த்ரஸூரியர்கள், மேலே (ஸஞ்சரிக்க), பயப்படும்படி, மூன்றுவித மான அரணையுடைய, இலங்கையை, (கௌ) இரண்டு நுனியும்; வளைந்த, அத்வித்யமான (சார்ங்கமென்கிற) வில்லில், பொருந்தியிருக்கிற, இரண்டு பற் கையுடையதாய், (உௌ) நெருப்பைக்கக்குகிற வாயையுடையதான, பாணத் தினால், அழித்தவனாய்;

வ்யா.—யிருந்த திருநாபியிலே. (இருமலர்த்த தவசில்) பெரிய தாம ரைப்பூவின் அல்லியிலே. (ஒருமுறையயனை ஈன்றனை) ஒருகால் ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்கடியாக ப்ரஹ்மாவை உண்டாக்கினாய். இவற்றினுடைய ஸத்தாதிகளை முதலிலேயுண்டாக்கின உனக்கே பரமன்றோ? எல்லா ரகஷ்யமென்கிறார். நீ யுண்டாக்கின விதுக்கு ஒரு குணம் பிறப் பிக்க வரிதோ?

(ஒருமுறையித்யாதி) தானுண்டாக்கின பயிருக்குக் களைபறிப் பானுற் தானேயானாற்போலே, ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை அழிவுசெய் யும் ராக்ஷஸரை நிரஸிப்பானுந்தானே. (ஒருமுறை) ஒருபர்யாயம். (இருசுடர்) சந்த்ராதித்யர்கள். (மீதினிலியங்கா) மேலே ஸஞ்சரிக்க பயப்படும்படியாய். (மும்மதிள்) கிரிதூர்க்க ஜலதூர்க்க வந்தூர்க் கமென்கிற மூன்றையுமுடைத்தான. (இலங்கை) நினைத்தூர்க் கஞ்சவேண்டும்படியான ராக்ஷஸர், குளவிக்கூடுசேர்ந்தாற்போலே சேர்ந்து அம்மணக்கூத்தடிக்கும் தேசம். (இருகால்வளைய ஒரு சிலையொன்றிய ஈரெயிற் தழல்வாய் வாளியிலட்டனை) இரண்டு

அந்.—பழையதுமாயிருக்கை. “தவசில்” - அல்லியாய், இதழைச்சொல்வ கிறது. “ஈரெயிற்று” - பிறைவாய்ப்பு.

மூ.— மூவடி நானிலம் வேண்டி,
முப்புரி நூலொடு மானுரியிலங்கு
மார்வினில், இருபிறப் பொருமானகி,
ஒருமுறை யீரடி மூவுலகளந்தனை ;

அந்.—நால்நிலம், மூவடி, (உடு) வேண்டி, முப்புரி, நூலொடு, மான்
உரி, இலங்கு, (ஈ) மார்வினில், இருபிறப்பு, ஒரு, மாண் ஆகி, ஒருமுறை,
(ஈ) ஈர் அடி, மூவலகு, அளந்தனை,

அரி.—நால்வகையான பூமியில், மூன்றடியை, (உடு) இரந்து, மூன்று
புரியையுடைய, யஜ்ஞோபவீதத்துடன், க்ருஷ்ணஜிதம், விளங்குகிற, (ஈ)
திருமார்பையுடையனாய், இரண்டு ஐம்முடைய (ப்ராஹ்மண) னாய், ஒப்
பற்ற, வாமநாய்க்கொண்டு, ஒருகால், (ஈ) இரண்டடியினால், மூன்று லோ
கங்களையும், அளந்தவனாய் ;

வ்யா.—கோடியும் வளைந்துநிற்கும் ப்ரதானமான ஸ்ரீசார்ங்கத்திலே
பொருந்தி இரண்டெயிற்றையுமுடைத்தாய் நெருப்பையுமிழாநின்று
ள்ளசரத்தாலே சுட்டுப்பொகட்டாய். (வாளியிலட்டனை) ப்ரஹ்மஸ்
ருஷ்டியைப்போலன்றியே,பத்தும்பத்தாக அம்பாலெதிர்த்துப் பிரா
ட்டியினுடைய ஸம்ஸ்லேஷ விரோதியைப் போக்கினுற்போலே என்
னுடைய விரோதிகளையும் போக்கவேனுமென்று கருத்து.

(மூவடியித்யாதி) அம்பாலே ஸாதிக்கவொண்ணாத விடம் அழ
காலே ஸாதித்தபடி சொல்லுகிறது. (மூவடி நால்நிலம்வேண்டி)
†நாலுவகைப்பட்டபூமியிலே மூவடியைவேண்டி.(முப்புரிநூலொடு
மானுரியிலங்கு மார்வினில்) ஒருகாளமேகத்திலே மின்னலை § யேறி
ட்டாற்போலே திருயஜ்ஞோபவீதமும் அத்தோடேகூடின க்ருஷ்
ணஜிதமும் விளங்காநின்ற திருமார்பையுடையையாய். (இருபிறப்பு)
தவிஜனுமாய். (ஒருமானாகி) ஒப்பில்லாத ஸ்ரீவாமநாய் ; தானே
இன்னுமொருகால் இவ்வடிவு கொள்ளவேனுமென்னிலும் இப்படி
வாயாத † வடிவையுடையனாய். (ஒருமுறையீரடி மூவுலகளந்தனை)
ஒருகாலிரண்டடியாலே மூன்று லோகத்தையும் அளந்துகொண்
டாய். இத்தால் - “இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யத்தை மீட்டுக்கொடுத்தாற்
போலே என்னுடைய சேஷத்வத்தையும் மீட்டுத்தந்தருளவேனும”

அரு.—“நானிலம்” கிரி, வநம், த்வீபம், ஸமுத்ரம், ஆக நாலுவகைப்
பட்ட பூமி,

§ (பா) எதட்டாற்போலே † (பா) படியை

மு.—வறுசுவைப் பயனுமாயினை ; சுடர்விதி
மைம்படையங்கையு ளாமர்ந்தனை ; சுந்தர
நாற்றோள் முந்நீர்வண்ண ! நின்னீரடி
யொன்றிய மனத்தால், ஒருமதிமுகத்து
மங்கையரிருவரு

அந்.—அறுசுவை, பயனும் ஆயினை, சுடர்விதம், ஐம்படை, (க00) அம், கை
யுள், அமர்ந்தனை, சுந்தரம், நால்தோள், (க00) முந்நீர் வண்ண, நின், ஈர்
அடி, ஒன்றிய, மனத்தால், (கக0) ஒரு, மதி, முகத்து, மங்கையர், இருவரும்,
(கக0)

அர்.—(மதுரம், ஆம்லம், லவணம், தித்தம், கலி, கஷாயம், என்று) ஆறுவித
மான ரஸமாகிய, ப்ரயோஜனமும், (நீயே) ஆனவனும்; ஒளிவிடாநின்ற, பஞ்
சாயுதங்களும், (க00) அழகிய, திருக்கைகளில், பொருந்தி யிருக்கிறவனும்;
அழகிய, நான்கு திருத்தோள்களையும், (க00) ஸமுத்ரம்போன்ற வடிவையு
முடையவனே! உன்னுடைய, இரண்டு திருவடிகளை, (அதில்) ப்ரவணமான,
மநஸ்ஸுடன், (கக0) விலகணமான (அழுக்கற்ற), சுந்தரன்போன்ற, திரு
முகத்தையுடைய, நித்யபுவதிகளான (ஸ்ரீபூமிகளாகிற) பிராட்டிமார், இர
ண்டிபேர்களும், (கக0)

வ்யா.—ஷட்ரஸரூபமானப்ரயோஜனமானாய். “என்னுடையப்ரயோ
ஜனத்தையுமெனக்குத்தந்தருளவேணும்” என்கிறார். (சுடர்விதிமைம்
படையங்கையுளமர்ந்தனை) தம்முடைய போக்யமிருக்கும்படியை
யருளிச்செய்கிறார். (சுடர்விதிமைம்படையங்கையுளமர்ந்தனை) மிக
வும் விளங்காநின்றள்ள பஞ்சாயுதங்களையும், வெறுப்புத்திலே
ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியா யிருந்துள்ள திருக்கைகளினுள்ளே
ஆபரணம்போலே யமரும்படி தரித்தாய். (சுந்தரநாற்றோள்) அழகை
வகுத்தாற்போலே நாலு தோளையுமுடையாய். (முந்நீர்வண்ண)
ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவனே!

(நின்னீரடியித்தாயி) தம்முடைய அபேக்ஷிதம் பெறுகைக்குப்
புருஷகாரமுண்டென்கிறார். (நின்னீரடியொன்றிய மனத்தால்) அந்
ந்யபோகரஸராய். (ஒருமதிமுகத்து) நிகல்மஷங்கழற்றின பூர்ண சுந்த்
ரனைப்போலே. (மங்கையரிருவரும்) தந்தாம்போகத்தைக் கோட்
சொல்லாநின்ற முகத்தையுடையராய். (மங்கையர்) (க) ஜலஜீலவ
யோஷுஜீவ - துல்யசிலவயோவ்ருத்தாம்” என்றும், (உ) “யாவ
சிஷ்யுநூலிஷ்யுவதிஸ்சகுமாரினி” என்றும் தங்கள் பருவத்தாலே

மு.—

மலரென அங்கையில்

முப்பொழுதும் வருடவறிதுயிலமர்ந்தனை ;

நெறிமுறைநால்வகை வருணமுமாயினை ;

அந்.—மலர் என, அங்கையில், முப்பொழுதும், வருட அறிதுயில், (௧௨௦) அமர்ந்தனை, நெறிமுறை, நால்வகை வருணமும், ஆயினை,

அர்.—புஷ்பம்போன்ற, அழகிய திருக்கைகளினால், ஸர்வகாலத்திலும், பிடித்துக்கொண்டிருக்கையில், யோகநித்தரையிலே, (௧௨௦) பொருந்தினவனும் ; சாஸ்த்ரமர்யாதைப்படி (ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய வைஸ்ய சூத்ரரென்று) நாலு வகைப்பட்ட, வர்ணங்களுக்கு நிர்வாஹகளுவனும் ;

வ்யா.—பிச்சேற்றவல்ல பிராட்டிமாரிருவரும். (மலரெனவங்கையில்) புஷ்பத்தைத் தருஷ்டாந்திக்கவொண்ணாத மேன்மையையுடைய வானதிருக்கைகளாலே. (முப்பொழுதும்வருட) ஸர்வகாலமும்வருட. (அறிதுயில்) ஆஸூரித ஸம்ரக்ஷண ப்ரகாரத்தை (௧) யதுஸந்திக்கை. (அமர்ந்தனை) வீசி வில்லிட்டு எழுப்பினாலும் எழுப்பப்போகாது.

(நெறிமுறையித்யாதி) முன்பதுஸந்தித்தபடியே ரக்ஷித்தரக்ஷணப்ரகாரம் சொல்லுகிறது. (நெறிமுறை) சாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பாதபடி. (நால்வகை வருணமுமாயினை) சாதூர்வார்ண்யமும் நீ யிட்ட வழக்கு † ஆத்மாக்களுக்கு வர்ணங்களைக் கொடுத்தும், அவர்களுடைய அதுஷ்ட்டாநத்துக்கு ஆராத்யனாயிருப்பானு மவனிதே. (௧) “*ஹம்ஸம்ஸர்வயஜ்ஞம் கர்மாஹம்ஸம்-அஹம்ஹிஸர்வயஜ்ஞநாநாம் கர்த்தாபோக்தா*” என்றும், (௨) “*ஹ்ருஷ்மாஹர்வதா புருஷேணபரஃ புமாநி விஷ்ணுராராத்ய தேபந்தாநாந்யஸ்தத் தோஷகாரகம்*” என்றும், (௩) “*ஹ்ருஷ்மாஹர்வதா புருஷேணபரஃ புமாநி விஷ்ணுராராத்ய தேபந்தாநாந்யஸ்தத் தோஷகாரகம்*” என்றும், (௪) “*ஹ்ருஷ்மாஹர்வதா புருஷேணபரஃ புமாநி விஷ்ணுராராத்ய தேபந்தாநாந்யஸ்தத் தோஷகாரகம்*” என்றும் சொல்லக் கடவதிதே.

அந்.—வ்யங்க்யோக்தி. “வருணமுமாயினை”-வர்ணமாதல்; வரிக்கப் படுகிறவனாதல், இவற்றை யருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாக்களுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. இரண்டிக்கும் ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (அஹம்ஹி) இத்யாதி.

(௧) கீதை-௯-௨௪.

(௨) விஷ்ணு புரா - ௩ - ௮ - ௯.

(௩) கீதை - ௪ - ௧௩.

மு.—மேதகுமைம் பெரும்பூதமும் நீயே ;
அறுபதமுரலும் கூந்தல்காரணம்,
ஏழ்விடையடங்கச்செற்றனை ; அறுவகைச்
சமயமு மறிவரு நிலையினை ;

அந்.—மே, (கஉடு) தகும், ஐம்பெரும்பூதமும், நீயே, அறுபதம், முரலும், (கக௦) கூந்தல் காரணம், ஏழ்விடை, அடங்க, செற்றனை, அறுவகை, (ககடு) சமயமும், அறிவு அரு, நிலையினை,

அர்.—பொருந்தித், (கஉடு) தகுந்திருக்கிற, (ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாய்வாகாசங் களாகிற) பஞ்ச மஹா பூதங்களுக்கும், நீயேநிர்வாஹகளுனவனும் ; ஆறு கால்களையுடைய வண்டிகள், ஓலியாகின்ற, (கக௦) மயிர்முடியையுடைய நப் பின்னைப் பிராட்டிக்காக, ஏழுவ்ருஷபங்கள், எல்லாவற்றையும், கொன்ற வனும் ; ஆறுவிதமான (ககடு) (பாஷண்ட) மதங்களை யவலம்பித்தவர்களினால், அறியக்கூடாத, ஸ்வபாவத்தையுடையனும் ;

வ்யா.—(மேதகுமைம்பெரும்பூதமும் நீயே) ஆத்மாக்களுடைய தே ஹாரம்பகந்தளான மஹாபூதங்களும் நீயே. (மேதகு)மேவித்தக்கிருக்கும். மேவுகையாவது - “தேவோஹம் மதுஷ்யோஹம்” என்கிற படியே பொருந்தியிருக்கை ; அதாவது - (க) *யாதானுமோராக்கையில்புக்கு அங்கே தக்கிருக்கை ; அதாவது - கர்மத்துக்கருகூலமாயிருக்கை. இத்தால் - ஸத்தாதிகள் நீ யிட்ட வழக்கானபின்பு உன்னை யொழிய ரக்ஷகருண்டோ ? வென்கை.

(அறுபதம்த்யாதி) ஸாமான்ய ரக்ஷணஞ்சொல்லி விசேஷ ரக்ஷணஞ்சொல்லுகிறது. (அறுபதமுரலும் கூந்தல் காரணம்) வண்டிகள் தேனைப் பருகி முரலாகின்ற திருக்குழலையுடையளாகையாலே போக்யபூதையான நப்பின்னைப் பிராட்டியின்பொருட்டி. (ஏழ்விடையடங்கச் செற்றனை) ஏழெருத்தையும் ; ஊனப்படாதபடி நெரித்தாய். இத்தால் - “நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய ஸம்ஸ் லேஷத்துக்கு விரோதிகளைப் போக்கிஹம்போலே என்னுடைய விரோதிகளையும் போக்கித்தந்தருளவேணும்” என்று கருத்து.

(அறுவகைச் சமயமும் அறிவருநிலையினை) அநாஸ்ரிதரான பாஹ்யருடைய நினைவுக்கு கோசரமல்லே.

அரு.—“அடங்க” - (ஊனப்படாதபடி) - குறைபடாதபடி.

(க) திருவிருத்தம் - ககடு.

மு.—

ஐம்பா

லோதியை யாகத்திருத்தினை ; அறமுதல்
நான்கவையாய் மூர்த்திமூன்றாய்,
இருவகைப்பயனா யொன்றாய் விரிந்து
நின்றனை ; குன்றமது மலர்ச்சோலை

அந்.—ஐம்பால், ஓதியை, (௧௪௦) ஆகத்து, இருத்தினை, அறம் முதல், நான்கு அவையாய், மூன்று மூர்த்தியாய், (௧௪௫) இருவகை, பயனாய், ஒன்றாய், விரிந்துநின்றனை, குன்ற, (௧௫௦) மது, மலர், சோலை,

அந்.—(மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், சுருமை, நீட்சியாகிற) ஐந்துகுணங்களுள்ள, கூட்தலையுடைய பெரிய பிராட்டியைத், (௧௪௦) திருமேனியில், ஸ்ததாபித்தவனாய் ; தர்மம் முதலான (தர்மார்த்த காம மோகங்களுகிற), சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைக்கொடுக்கு மவனாய் ; (ப்ரஹ்மவிஷ்ணு ருத்ராத்தமக) த்ரிமூர்த்தி ஸ்வரூபனாய், (௧௪௫) (ஸுகதுகங்களுகிற) இருவகைப்பட்ட, பலத்துக்கு நிர்வாஹகனாய் ; (ஸகலபதார்த்தங்களோடும்) ஏகீபவித்து, (அவற்றில்) வ்யாபித்து நின்றவனாய் ; குறையாத (பூர்ணமான), (௧௫௦) தேனையுடைய, புஷ்பங்கள் நிறைந்த, தோட்டங்களையும்,

வ்யா.—(ஐம்பாலோதியை ஆகத்திருத்தினை) †ஐந்துலக்ஷணமுடைய திருக்குழல்கற்றையையுடையபெரியபிராட்டியாராத் திருமார்பிலே வைத்தாய். மேற்சொல்லப்படுகிற ஐஸ்வர்யஸௌந்தர்யங்களுக்கு கடியான ஸ்ரியப்பதிவம் சொல்லப்படுகிறது. (அறமுதல் நான்கவையாய்) தர்மாத்ரி ஸகல புருஷார்த்த ப்ரதனுமாய். (மூர்த்தி மூன்றாய்) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நிர்வாஹகனாய். (இருவகைப் பயனாய்) ஸுகதுகங்களிரண்டுக்கும் நிர்வாஹகனாய். (ஒன்றாய் விரிந்து நின்றனை) ஸர்வமும் ஸ்வப்ரகாரமாக இருக்கச்செய்தே அவற்றோடு ஒட்டந்து நின்றாய். இத்தால் ஐஸ்வர்யஞ்சொல்லிற்று.

(குன்ற மதுமலர்) என்று மேலுக்கு நீர்மைக்கெல்லையான விடத்திலேசரணம் புகுகிறார். (குன்றமது மலர்ச்சோலை) குன்றாத மதுவெள்ளத்தை யுடைத்தான பூஞ்சோலை. ஆராவமுதாழ்வாருடைய கடாஶுமாகிற அமுதவெள்ளத்தாலே வளருகிற சோலையா

அந்.—(ஐந்து லக்ஷணம்)-மென்மை, குளிர்த்தி, நாற்றம், நெடுமை, கறப்பு, ஆக ஐந்துவகைப்பட்ட மயிர்முடி.

மூ.—வண்கொடிப்படப்பை, வருபுனல்பொன்னி
மாமணியலைக்கும், செந்நெல்லொண்கழனித்
திகழ்வனமுதித்த, கற்போர் புரிசைக்
கனகமானிகை, நிமிர்கொடி விசும்பி
விளம்பிறை துவக்கும், செல்வம்மல்குதென
திருக்குடந்தை,

அந்.—வண், கொடி, (௧௫௫) படப்பை, வரு, புனல், பொன்னி, மா, (௧௬௦)
மணி, அலைக்கும், செந்நெல். ஒண், கழனி, (௧௬௫) திகழ், வனம், உடுத்த,
கற்போர், புரிசை, (௧௭௦) கனகம், மானிகை, விசும்பில், இளம்பிறை, துவக்
கும் (௧௭௫) நிமிர், கொடி, மல்கு, செல்வம், தென், (௧௮௦) திருக்குடந்தை,

அர்.—அழகிய, கொடிகளையும், (௧௫௫) கீரிலங்களையு முடையதாய், ப்ரவஹி
யானின்ற, ஜலத்தையுடைய, திருக்காவேரி, ஸ்லாக்யமான, (௧௬௦) ரத்நங்
களை, ஒதுக்காநிற்பதாய், செந்நெல் பயிர்களினாலும், அழகிய, வயல்களினா
லும், (௧௬௫) விளங்கானின்ற, தோப்புகளினாலும், சூழப்பட்டதாய் ; வித்வான்
களையும், மதினையும், (௧௭௦) ஸ்வர்ணமயமான, க்ருஹங்களையுமுடையதாய்,
ஆகாசத்தில், பாலசுத்ரனை, (போகவொட்டாமல்) தடைசெய்கிற, (௧௭௫)
வளர்ந்த, கொடிகளையுடையதாய், ஸம்ருத்தமான, ஸம்பத்தையுடையதாய்,
ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற, (௧௮௦) திருக்குடந்தையில்,

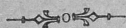
வ்யா.—கையாலே நித்யவஸந்தமாய்ச் செல்லுகிறது. (வண்கொடிப்
படப்பை) அழகிய கொடிக்கால்களையும் நீர்நிலத்தையு முடைய.
(வருபுனல்பொன்னிமாமணியலைக்கும் செந்நெல்லொண்கழனித்திகழ்
வனமுதித்த) பெருகிவாரானின்ற திருப்பொன்னி மஹார்க்கமான
ரத்நங்களைக் கொழித்தேறவருகிற, இத்தால் வினாகிற செந்நெல்லையு
முடைத்தாகையாலே அழகிய கழனியையுமுடைத்தாய், விளங்கா
னின்ற அழகிய 5 வரங்களாலும் சூழப்பட்ட. (கற்போர் புரிசை)
வித்வான்கள் படுகாடுகிடக்கும் நகரி. (கனகமானிகை) பொன்னாலே
செய்யப்பட்ட மானிகை. (நிமிர்கொடி விசும்பில்) இளம்பிறை துவக்
கும்) அதில் நிமிரானின்றள்ள கொடிகள் சந்த்ரனைச்சென்று துவ
க்கும். (செல்வம்மல்கு தென் திருக்குடந்தை) நிரதீசயமான ஸம்பத்
தையும் போக்யதையையுமுடைய திருக்குடந்தையிலே அந்தணர்

அரு.—“வண்கொடி” - வெற்றிலைக்கொடி. “படப்பை - வெற்றிலைத்தோட்
டம். “நிமிர்கொடி” கொடிகள் - த்வஜங்கள்.

5 (பா) வஃமுமாமும் சூழப்பட்ட

மு.— அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
வணங்க, ஆடரவமளியிலறிதுயிலமர்ந்த
பரம ! நின்னடியிணைபணிவன்
வருமிடரகல மாற்றோ வினையே.

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அந்.—அந்தணர், மந்திரமொழியுடன், வணங்க, ஆடு, (௧௮௫) அரவு, அமளியில், அறிதுயில், அமர்ந்த, பரம, (௧௯௦) வரும், இடர், அகல, நின், அடியிணை, (௧௯௫) பணிவன், வினை, மாற்று. (௧௯௮) க.

அந்.—ப்ராஹ்மணர்கள், மந்த்ரஸூக்தங்களோடு (அவற்றையநுஸந்தித்துக் கொண்டு), ஆஸ்ரயிக்கும்படி, ஆடுகிற, (௧௮௫) ஆதி சேஷனாகிற, படுக்கையில், யோகசித்தரையிலே, பொருந்தினபராத்தரனுன ஆராவமுதனே! (௧௯௦) (எனக்கு) ஸம்பவிக்கும், தூகங்களை, என்னைவிட்டுப் பிரியும்படி, உன்னுடைய, இரண்டு திருவடிகளை, (௧௯௫) ஆஸ்ரயித்தேன். (என்) ஸம்ஸாரத்தைப், போக்கியருளாய். (௧௯௮) க.

வ்யா.—மந்திரமொழியுடன்வணங்க அநந்யப்ரயோஜநரானப்ராஹ்மணர் ரஹஸ்யமான ஸூக்தங்களைக்கொண்டாஸ்ரயிக்க. (ஆடரவமளியில் அறிதுயிலமர்ந்த பரம)தன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே விரிக்கப்பட்டபணங்களையுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காகஉணர்ந்துகொண்டு கண்வளர்த்தருளுகையாலே ஸர்வேஸ்வரனுனவனே! (ஆடரவு) திருவநந்தாழ்வானுடைய உச்வாஸநிஸ்வாஸங்களாலே தூங்குதொட்டிலைப் போலேயென்னவுமாம். (நின்னடியிணை பணிவன்வருமிடரகல மாற்றோவினையே) உன்னுடைய திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்தேன். இத்தையநுபவிக்கைக்கு விரோதியைப்போக்கி யருளவேணும், இத்தால்-இஷ்டப்பிராப்திக்கும் அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் வித்தமான உபாயத்தைப்பற்றி விடுகிறார்.

அந்.—“மாற்றோ வினையே” - என்னைவிட்டகலும்படி மாற்று. ஓர் இடரகல அடியிணை பணிவன், என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் மாற்று என்னவுமாம். க.

மெனக்கிட்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவருக்காக ஸாதித்தருளின
வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

முதலிலே கரண்களேபரவித் துரமாய் தமோபூதமாய் அவிஞ்ஞேபு
ஸ்வரூபமாய் அசிக்கல்பமாயிருக்கிற இவற்றை அர்த்தித்வாதி
நிரோபகூடமாக உன்னுடைய நிரவதிகதையாலே உண்டாக்கின நீயே
யருளி கடாசூழியாயாகில், (க) “அமூலி-ஹவநாவி-ஹிஸு-நாலஸ்-
அமூலி-புவநாவி-பவிதம்-நாலம்” முதலிலே இவையுண்டாகவேமாட்
டாது. ஸத்தையே தொடங்கி உன்னதீநமான பின்பு உன்னையொ
ழிய இவற்றுக்கு ஒரு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி கூடாதென்னுமிடம்
சொல்லவேணுமோ? இதில்லாதவன்று உண்டாக்கின நீயே இதுக்
கொரு போக்கடி பார்க்கையொழிய நானொன்றுசெய்து உன்னைப்
பெறுகையென்றொருபொருளுண்டோ?

(உ) [சரணமடையந்த இத்தயாதி] ஜ்ஞாநாதிகனை சதூர்முக்
 னேடேகூட உத்பத்தி விநாசாதிகளுக்குக் கர்மீபவிக்மி ஸகலசேத
 நார்க்கும் ரகஷ்யென்று பெற்றபெற்றவையெல்லாம், (ங) “நம்மேல்
 வினைகடிவான்” என்கிறபடியே ஆஸ்ரீத விரோதி நிரஸநத்துக்காகக்
 கையிலே திருவாழியைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற உபகாரகனை
 வவன் பார்க்கில் பார்க்குமித்தனையெல்லது, வேறு கடல்குழந்தழியி
 லுள்ள சேதநர் தங்களுக்கு ரகஷ்ய தாங்கள் நியார்கள். அவனை யொ
 ழிய இவையநியாதொழிய வேண்மிகிறதென்னென்னில்—(ச) [நீ
 டீஃப்—நைவகிஞ்சித் இத்தயாதி] உனக்கு பரோகூமாயிருப்பதொன்
 றில்லை; எத்தனையேனும் ஜ்ஞாநாதிகராயிருப்பார்க்கும் நீ கண்ணு
 க்குவிஷயமாகாய்; உனக்குக் கைபுகுராத தொன்றுமில்லை; எத்
 தனையேனும்திசயித்தஜ்ஞாநார்க்கும் நீ கைபுகுந்தாயாயிராய். இத்
 தால் சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்றால், ஒருவனுக்குக் கண்ணும்
 தோற்றுதே காலும் நடைதாராதே யிருப்பது, ஒருவனுக்குக் கண்
 னுந்தோற்றிக்காலும் நடைதருவது, இப்படியிருந்தால் ஆர் வழி
 காட்டிக்கொடுப்போவார்கள்? நான் அஜ்ஞையை அசத்தையிருந்தேன்

(க) ஸ்தோத்ர ரத்னம் - ௯0.

(2) முதல் திருவந் - சு0.

(12) பெரிய திரு - ஸ்ரீ.

(சு) இத்தந்தாஸ்தோத்ரம் - கூ.

நீ ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வ சக்தியாயிருந்தாய், இங்ஙனே யிருந்தபின்பு நீ யென் கார்யஞ்செய்து தலைக்கட்டு மித்தனை போக்கி நானென் கார்யம் செய்து தலைக்கட்டுகை யென்றொரு பொருளுண்டோ? என்கிறார். நீ தந்த ஜ்ஞானங்கொண்டறியப் பார்த்தாலும் அநிந்த படி செய்து தலைக்கட்டுகைக் கீடான சக்தியெனக்குண்டோ?

(ஒருபேரித்யாதி) நாம ரூப விபாகாநர்ஹமாய், தன்னோடவிப க்தமாயிருக்கிற இத்தை விபக்தமாக்கி, தமஸ்ப்பத்தத்துக்கு வாச் யமாக்கி, அநந்தரம் ஸுக்ஷ்மரூபேண “அக்ஷரம் அவ்யக்தம்” என்கிற அவஸ்த்தைகளைப் பிறப்பித்து, பின்னை மஹானாக்கி, அஹ ங்காரமாக்கி, தந்மாத்ரைகளாக்கி, பூதங்களாக்கி, பெனதிகமான ஸ்வர்ணஸ்ருஷ்டியுளவும் வரப்பண்ணி, பின்னை அவ்வருகுண்டான தேவாதிகார்யங்களையடங்கலும் அவன்முகத்தாலே பண்ணுவதாக முதலில் சதூர்முகனை யுண்டாக்கினாயிற்று. முன்புள்ளவை யெ ல்லாம் தானே கைதொட்டுச் செய்து பின்பு சதூர்முகனை அதிஷ்ட டித்து நின்று செய்வானாகப் பார்த்தான்; முன்பு 5 அசித்தைக்கொ ண்டி கார்யங்கொண்டத்தோடு இவனைக்கொண்டு கார்யங்கொள்ளப் பார்த்தத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்று இவனுக்கு. பாரதந்த்ய த்தில்வந்தால் இவனுக்கு மசித்ஸாம்யமுண்டு, சேதநரானவாசியால் பெறுகிறவேற்றம்—“கார்யத்துக்குக்கடவானவனே” என்று அறுதி யிட்டிருக்கையாயிற்று.

(ஒருமுறையித்யாதி) பிரிவுக்கு ஹேதுபூதான ராவணனை யழியச்செய்தான் பிராட்டியோ? நீ யன்றோ? ஒருகால் சந்த்ர ஸூரியர்களுங்கூட மேலே ஸஞ்சரிக்கவு மஞ்சம்படியாய், காட்ட ரண், மலையரண், நீரரண் என்கிற மூன்றுவகைப்பட்ட அரணையு டைத்தாயிருக்கிற லங்கையை வில்லினுடைய கோடித்வயமும் வளை யும்படி அத்விதீயமான ஸ்ரீசார்ங்கத்திலே பூட்டப்பட்டு இரண்டெ யிற்றையுமுடைத்தாய்த் தொடுக்கும்போது அம்பாய் எதிரிகள் மேலே தைக்கும்போது நெருப்பாய்த் தைக்கும்பாலேமுடித்தாய்.

(க) [அடைந்தவித்யாதி] இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்த மல்ல; அயப்பிண்டத்தையும் அக்நியையும் சேர்த்துவைத்தால் அந்யோந்யஸம்யோகத்தாலே அதினுடைய பரமானுக்கள் ஸுக்ஷ்ம

† வர்ணம் - மண்டலமாய் அண்டமென்றபடி.

§ (பா) அவற்றைக்கொண்டு.

(க) மூன்றாந்திரு, 2அ.

ஞபேண அசித்திலே வந்து ஸங்க்ரமிக்கையிலேயாதல், அன்
றீக்கே அதினுடைய குணத்தை பஜிக்கையிலேயாதல், அதி
னுடைய ஒளஜ்வல்யத்தையும் வர்ணத்தையு முடைத்தாயிருக்கு
மாபோலே, நித்யமான ஆத்மவஸ்து அநாதியாயுள்ள அசித்ஸம்
யோகத்தாலே அந்த அசித்திலே அஹம்பிமாநத்தைப் பண்ணும்
படி பவிக்கிற அவித்யா கர்ம வாஸநா ருசிகள், அவையடியாகப்பிரிக்ர
ஹித்த சரீரத்தைப்பற்றி வரக்கடவதான ஆதிவ்யாதி, நிஷித்தாநு
ஷ்ட்டாரம், இப்படி கார்யமாயும் அடிகாணவொண்ணாதபடி கிடக்கி
றவை, புதுப்புடைவையை அழுக்குக் கழற்றுமாபோலே க்ரமத்தா
லே போகையன்றிக்கே ஒருகாலே ஸவாஸநமாகப் போக்கவேண்டிஸ்
(க)[துடங்கிடையை இத்த்யாதி] அதுக்குச் செய்யவேண்டிவதென்னெ
ன்ன, ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்களை வருத்தமறப்போக்க வல்லவனைப்
பற்றவறிக்கும். [துடங்கிடையை] கண்டார்க்கு “என்னுய் வினை
யக் கடவதோ?” என்று அஞ்சவேண்டும்படியான லௌகுமார்
யத்தையுடைத்தான இடையையுடையவளைக்கிடர் பிரித்துவைத்த
தென்கை, முன்பு லங்கையிலே கொடுபுக்குச் சிறைவைத்த ராவ
ணன் மிடுக்கழியும்படியாக மேகத்திலே மின்னிஹம்போலே அழ
கிய திருக்கையிலே ஸ்ரீசார்ங்கத்தை வைத்தவன். எதிரிகளை யழி
யச்செய்கைக்கு ஒரு வ்யாபாரம் பண்ணவேண்டா, கையிலே
வில்லைவாங்க வமையும். அழகிய திருக்கையிலே வில்லைப்பிடித்தவன்
உபாயமென்னுதல் ; “அவனை உபாயமாகப் பற்றுங்கோள்” என்று
விதியாதல் ; “துடங்கிடையை முன்னிலங்கை வைத்தான்” என்
றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில் ; ஈஸ்வர சேஷமான ஆத்மவஸ்து
வை என்னதென்றிருக்கையாவது - பிராட்டியைப்பிரித்த ராவண
னோடொக்குமென்கை. தன்னைப் பற்றினார்க்கு அவன்விரோதி
யைப் போக்கினுற்போலே விரோதியைப் போக்கிக் கொடுக்குமெ
ன்கை. அவனோடொத்த ப்ராப்தியும் அவன்பக்க விவனுக்குண்
டென்கையும், அவனைப் பற்றுவார் அவன்முன்கைப் பற்றுவதென்
கையும், “ஒருபேருந்தித்த்யாதி” இல்லாதத்தையுண்டாக்கின உன
க்கு உள்ளதுக் கொரு குணதாரம் பண்ணுகையரிதோ வென்கை
யும், பிராட்டி யோட்டைக்கலவிக்கு விரோதியான ராவணனை யழி
யச்செய்த உனக்கு என்னுடைய ப்ரதிபந்தம் போக்குகையரிதோ

வென்கையும். (வாளியிலட்டனை) ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிபோலே ஸங்கல்பத்தாலே செய்கையன்றிக்கே நேர்கொடுநேரே பூசனிலே நின்று அழியச்செய்தாய்.

(மூவடியித்யாதி) அம்பாலழிக்க வொண்ணாத விடத்தை அழகாலு மிரப்பாலும் அழியச்செய்தபடி. ப்ரயோஜநாத்ரபரநான இந்த்ராதிகளுடைய கார்யஞ் செய்த நீ உன்னையே ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருக்கிற என் கார்யஞ் செய்யலாகாதோ? (மூவடிநால் நிலம் வேண்டி) ஈரடியாலே பூமியையளந்து ஓரடிக்கு அவனைச் சிறையிட்டு வைக்கநினைத்து மூன்றடியை இரந்தானாயிற்று. “நெய்தல், மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி,” என்றும் போலே சொல்லுகிற அன்னலும் துன்னலுமான பூமியை யர்த்தித்து, இந்நாலிலும் ருஜ்ஜாம்சமாய்க் கழித்தது பாலைநிலமென்று சொல்லுவார்கள். இவர்க்கபிமதமும் நாவென்னு மிடம் தோற்றி யிருந்ததிதே. (முப்புரியித்யாதி) மேகத்திலே மின்னினாற்போலே சாத்தின யஜ்ஞோபவீதமும் க்ருஷ்ணஜிநமும் விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வை யுடையையாய், உபநயநம் பண்ணின புதுமை தோற்றும்படியிருப்பாயுமாய், இந்த்ரனுடைய அர்த்தித்தவம் தலைக்கட்டுகைக்காக இட்டபோதோடு இடாத போதோடு வாசியற முகமலர்ந்து போம்படி இரப்பிலே தகணேறின் வாமந வேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, ஒருகால் த்ரைலோக்யத்தையும் ஈரடியாலே அளந்துகொண்டாய். ஆசையில்லாதார் தலைமேலேயும் வைக்கும் திருவடிகளை ஆசையுடையவென்தலையிலேயும் வைக்கலாகாதோ? இந்த்ரனைப்போலே கழஞ்சுமண் பெறுதல், மஹாபலியைப்போலே ஒள்தார்யங் கொண்டாடுதல் செய்யவிருக்கிறேனோ? நான். “உன்னைப் பெறவேணும்” என்றன்றோ? நானர்த்திக்கிறது. உன்னைவைத்து வேறொன்றை இரந்தார்க்கோ? நீ இரப்பாளனாய்க் கார்யஞ்செய்வது. உன்னையே யிரந்தார்கார்யஞ் செய்யலாகாதோ? (க) “सुदित्यमूनां ऋषयश्च-रिष्यति-कदा-पृथिव्य” மூர்த்தநாமலங்கரிஷ்யதி-கதா” என்றிறே நானிருக்கிறது.

பெருமதிப்பரான இந்த்ராதிகளுக்காக உன்னையழியமாறிக் கார்யஞ் செய்தவளவேயோ? ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் குறையநின்ற ஆனை இடர்பட்ட மடுவின் கரையிலே அரைகுலையத் தலை குலைய

வந்து விழுந்தவனன்றோ? (நாற்றிசையித்யாதி) “ஐகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கருக்கும் ஸங்கல்பித்ததுக்கு அவ்வருகுண்டென் றறியாமையாலே ஐகதுபஸம்ஹாரத்துக்கும் அவ்வருகாயிருந்ததீ, இதொரு சிற்றமிருந்தபடியென்!” என்று இருந்ததே குடியாக எல்லாருமஞ்சம்படியாக, மேருவுக்கினிய மேகம்போலே அழகிய சிறகையுடைய பெரியதிருவடி திருத்தோளிலே யேறி பெரியவேகத்தோடே நாலாநின்றுள்ள வாயையுடைத்தாய், மூன்றுவகைப்பட்ட மதத்தை யுடைத்தாய், இரண்டுசெவியை யுடைத்தாய், வேறு துணையின்றிக்கே அத்தவியையா யிருக்கிற ஆணையுடைய துக்கத்தை அத்தசையிலே வேற்றுநிலமாய் மிக்க வெள்ளத்தை யுடைத்தான மடுவிலே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து விழுந்து போக்கியும். (க) [ஸ்ருஷ்ட்யாதி - க்ரஹம் சக்ரேணமாதவ:] மடுவிலே போய்ப்புக்கு ஆணையையும் முதலையையுமாக வணைத்துக் கொண்டு போந்து கரையிலேயேறி ஆணைக்கு நவிவுவாராதபடி திருவாழியாலே முதலையைக் கீறிப்பொகட்டானாயிற்று. “ராஜபுத்ரனேடு வினையுண்ட கைக்கூட்டனுக்கும் பால் திரனையிடக்கடவது காண்” என்று பட்டரருளிச் செய்யும்படி. “நால்வாய்மும்மதத்திருசெவி ஒருதனி வேழத்தார்தையை” என்றாற்போலே சொல்லுவதுக்குக் கருத்தென்னென்னில், ப்ரஜை கிணற்றிலே விழுந்தால் “காதுங்கண்டவாளியும் காலுந்தலையும் வடிவுமிருக்கும்படிகாண்” என்பாரைப்போலே, இடர்பட்ட இதினுடைய அவயவங்களவனுக்கு ஆகர்ஷகமான படியாலே சொல்லுகிறது. (வேழத்தார்தையை) எளியரா யிருப்பார். நோவுபட்டாற்போலன்றிறே இதினுடைய நோவுபாடி. (உ) [ஸ்ருஷ்ட்யாதி - பரமபத மாபந்:] ஸர்வேஸ்வரன் தன்னைப் பேணாதேவந்து விழவேண்டும்படி கரைபுரண்ட ஆபத்தாயிற்று. இவ்வாபத்துக்கு அவதியென்னென்னில், [ஸ்ருஷ்ட்யாதி - மநஸாசிந்தயத்] வாயால் கூப்பிடுமதோவிறு; (ஒருநாளிருநீர்மடுவுள்தீர்த்தனை) அங்கு காலம் அளவிட்டிருக்கும், முதலே ஒன்று, தான் ஆணை; இங்கோவென்றால்—காலமநாதி, இந்திரியங்களைந்து, நாணோதூர்ப்பலன்; ஆனால்வாசி பார்த்துத்தர வேண்

டாவோ? (க) [காலேக்கதுவிடுகின்ற கயலொடு வானேவிரவி] ஆந்தராளர்குடியிலே பிறந்து ஸ்வரன் மர்மஜ்ஞையாயிருப்பா னொருத்திவார்த்தை—ஒருநீர்ப்புழு நலியப் பொறுக்கமாட்டாதவன்; இரண்டு கிடாய்காலேப்பற்றி நலிகிற தென்கிணர்.

(முத்தியித்யாதி) வர்ணங்களில் உத்க்ருஷ்ட வர்ணமாய் நல்வழி போகக்கடவதா யிருக்கும் ப்ராஹ்மண ஜாதிக்கடைய ஆஸ்ரயணியனா யிருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (முத்தியித்யாதி) மூன்று பிள்ளைபெற்ற தாயைப்போலே, ஆஹவநீய் கார்ஹபத்ய தக்ஷிணாக்கி என்கிற அக்ஷித்ரயமும், நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களும், பஞ்சமஹாஜ்ஞமும், அத்யயநம்பண்ணுகை, பண்ணுவிக்கை, யஜிக்கை, யஜிப்பிக்கை, தானம்பண்ணுகை, கொள்ளுகை, என்றும் போலே சொல்லுகிற இவற்றைத் தொழிலாக உடைய ரான ப்ராஹ்மணர்க் காஸ்ரயணியனா யிருக்கும்படி சொல்லிற்று.

இனிஸம்ஸாரபய பீதராய் முமுக்ஷுக்களா யிருப்பார்க்கு ஆஸ்ரயணியனா யிருக்கும்படி சொல்லுகிறது.

(ஐம்புலனித்யாதி) ஸ்ரோத்ராத்ரி விஷயங்களில் போகாதபடியாக நியமித்து (உ) “நித்யா நித்யவஸ்துவிவேகம், சமதமாத்ரி ஸாதநஸம்பத்து, இஹாமுத்ரசபலபோகவிராகம், முமுக்ஷுத்வம்” என்றும்போலே சொல்லுகிற ஸாதநசதுஷ்டயத்தையு முடையராய். அன்றிக்கேஆஹாராதிகளைத் தவிர்த்து ஸத்வராஜஸ்தமஸ்ஸுக்களில் வைத்துக்கொண்டு ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்வத்தையுடையராய்க்கொண்டு நின்றுஅந்த்யோகத்தாலே புண்ய பாபரூப கர்மங்களடியாக, ஸாம்ஸாரிகதுக்த்தை யறுத்துக்கொள்ள வேனுமென்றிருப்பாரறியும் ஸ்வபாவத்தையுடையனாயிருக்கும்.

ஸாதநாந்தர பரிக்ரஹம் பண்ணினார் உன்னைப்பெற்றுப் போகாதிக்க உன்னையே ஸாதநமாகப் பரிக்ரஹித்த நான் உன்னைப்பெறுதே போவதே! அபிமானிகளாயிருப்பார் எத்தனையேனு மதிசயித ஜ்ஞாநரா யிருந்தார்களே யாகிலும், அவர்களுக்கறிய வொண்ணாதபடியான உத்கர்ஷன் சொல்லுகிறது. (முக்கனித்யாதி) லலாடநேத்ரனாய், “ஸர்வேஸ்வரன் நாலுதோளும் தானுமாயிருந்தான்” என்று தானும் நாலுதோளையுமுடையனாய் ஐந்துவாயை யுடையஅர

வையுடையனாய், கங்கையை யடக்கின ஜடையையுடையனான ருத்ரன். தன்னுயர்த்தியெல்லாம்கொண்டு அறியப்பார்த்தாலும் அறியவொண்ணாத ஸ்வபாவமாகிற பெருமையை யுடையாய்நின்றாய். கிழாயார் படுகிறது இதுவானால் நானுன்னை யறிகை யென்றொரு பொருளுண்டோ?

(எழுலகெயிற்றினிற் கொண்டனை) ஆபத்துவந்தவன்று அந்த ருத்ராதிகளோ? நீ யோ? உதவினார். ப்ரளயங்கொண்டு அண்ட பித்தியிலே புக்குச்சேர்ந்த லோகங்களை மஹாவராஹமாய்ப் புக்கி டந்தெடுத்தது திருவெயிற்றி லேகதேசத்திலே ஒருநீலமணியழுத்தி னாற் போலே கிடக்கும்படி வைத்தாய். ஸம்ஸாரப்ரளயங் கொண்ட வென்னையோ? வெடுக்கலாகாது.

(கூறியவித்யாதி) சாஸ்த்ரங்களால் சொல்லப்படுகிற ஷட்ரஸங் களினுடைய ப்ரயோஜநரூபமாயிருந்துவைத்து என்னுடைய ப்ர யோஜநத்தை யெனக்குத் தரவேணும்.

(கடரித்யாதி) மிகவும் ப்ரகாசத்தை யுடைத்தா யிருக்கிற திவ்யாயுதங்களை வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான அழகிய திருக்கையிலே தரிப்பாயாய், தனக்குத்தானே அழகை விளைப்பதான நாலு திருத்தோள்களையுடையாய், கடல் போலே ஸ்ரமஹமான வடிவையுடையவனே! (நின்னித்யாதி) தேவரீர் திருவடிகளிலே ஒருமைப்பட்ட நெஞ்சை யுடையராய் சந்த்ரனைப் போலே தர்சனீயமாய்க் குளிர்ந்த முகத்தை யுடையராயிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாரும் பூத்தொட்டாற் போலேயிருக்கிற ம்ருதுவான திருக்கைகளாலே திருவடிகளை வருட ஜகத் ரக்ஷணாத்ரூபமான யோகநித்தரையிலே யொருப்பட்டிருந் தாய், எனக்குப் புருஷகார மில்லாமே யிழக்கிறேனே?

(நெறியித்யாதி) சாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பாதபடி முறையிலே நடக்கிற நாலுவகைப்பட்ட வர்ணங்களும் நீயிட்ட வழக்காயிருக்கிறது, ஜகதாரம்பகமான பூதபஞ்சகங்களும் நீயிட்டவழக்கு, ஸத்தாதிகளுமுன்னநிமமானின்பு உன்னையொழிய ரக்ஷுகருண்டோ?

(அறுபதமித்யாதி) ஆறுகாலையுடைத்தாய், மதுபாநார்த்தமாகப் படிந்தவண்டிகள் மதுபாநமத்தமாய்க்கொண்டு ஆளத்திவையாநின்ற மயிரமுடியையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டி யோட்டை ஸம்ஸ்லேஷ

த்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான ருஷபங்களை யேழையும் ஊட்டியாக நெரித்தாய்; என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தையும் நீயே போக்கவேணும்.

(அறுவகை யித்யாதி) ஆறுவகைப்பட்ட பாஹ்யஸமயங்களால் அறிய வொண்ணாத ஸ்வபாவத்தை யுடையயா யிருந்தாய்.

(ஐம்பாலித்யாதி) அஞ்ச லக்ஷணத்தையுடைத்தான மயிர்முடியையுடையளாய் (க) “*सङ्क्षिप्तासुरादृष्टि-रकस्मिन्ராप्ररात्यति*” என்னும் பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமாற்பிலே வைத்தருளினாய். மேற்சொல்லப்படுகிற ஐஸ்வர்ய ஸௌலப்பங்களுக்கு நிபந்தநமாக ஸ்ரியிபதித்வஞ்சொல்லிற்று.

(அறமுதலித்யாதி) தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களாகிற புருஷார்த்த சதுஷ்டயங்களுமாய், ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நடுவே ஸ்வரூபேண நின்று அவர்களை சரீரமாகக் கொண்டுநின்று (உ) “*ब्रह्म विष्णु शिवा त्रिकात्मि ससंख्यंयुति भगवानैकैव जनार्दन-प्रह्ममविष्णु सिवात्मिकाम्।* ஸஸம்ஹ்யம்யாதி பகவானேக ஏவஜநார்த்தநஃ” என்னலாம்படி நிற்பானாய், ஸுகதுகங்களுக்கு நியாமகரைய், காரணாவஸ்த்தையில் ஸச்சப்தவாச்யனாய், ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாமே (ங) “*ब्रह्मसृष्टि-पणुस्यாம்*” என்கிறபடியாய் விஸ்த்ருதனாய் நிற்கிராயும் நீ.

(குன்றாவித்யாதி) குன்றாத மதுவையும் மலரையுமுடைத்தானசோலையையுமுடைத்தாய், அழகியகொடிகளையுடைத்தான தோட்டங்களையுமுடைத்தாய், மாறாத ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத்தான பொன்னிபாய்ந்து ரத்நங்களைக்கொழித்து ஏறிடாநிற்பதாய், அழகிய செந்நெல்லையுடைத்தான கழனிகளையுடைத்தாய்த்திகழாநின்றுள்ள வந்ததைச்சுற்றிலேயுடைத்தாய், தொழிலோரப்பட்டாநின்றுள்ள மதினையுமுடைத்தாய், பொன்னுலே செய்யப்பட்ட மாளிகையில் நட்ட கொடிகளானவை ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனைத் துவக்கினாலும் சுற்றிடாநிற்பதாய், நிரவதிக ஸம்பத்தையும் போக்யதையையுமுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே ப்ரஹ்மணர் வேதாந்த ஸுதித்ரங்களைக்கொண்டு ஆஸ்ரயிக்க, உன்னோட்டை ஸ்பர்சத்தாலே

(க) ப்ரீராமா - யுத்த - ககசு - சச. (ங) ஸ்ரீவிஷ்ணுபு - க - உ - சுசு.

(உ) சாத்தோக்யம் - சு - உ.

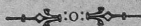
விகளிதமான பணங்களைபுடைய திருவநந்தாழ்வானாகிற படுக்கையிலே ஜகத்ரக்ஷணத்திலே அவஹிதனய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிறஸ்வாதிகளே ! (நின்னடியிணை யித்தயாதி) என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக தேவரீர் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தேன். நீயுமுன்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக என்னுடைய ஸாம்ஸாரிக வந்தருத்தைக் கழித்துத்தரவேணுமென்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த

திருவெழுகூற்றிருக்கை வ்யாக்யாரம்

முற்றிற்று.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இடங்கொண்ட நெஞ்சத்திணங்கிக்கிடப்பன, என்றும்பொன்னித் தடங்கொண்ட தாமரைகுழும் மலர்ந்ததன் பூங்குடந்தை, விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்தி செங்கட்டழலமிழ்வாய், படங்கொண்ட பாம்பிணைப்பள்ளிகொண்டான் திருப்பாதங்களே.

அந்.—பொன்னி, தடம், கொண்ட, தாமரை, குழும், (இ) மலர்ந்த, தன், பூ, குடந்தை, விடங்கொண்ட, (கௌ) வெண்பல், கருந்துத்தி, செம் கண், தழல், உமிழ், (கௌ) வாய், படங்கொண்ட, பாம்பு, அணை, பள்ளிகொண்டான், (உௌ) திருப்பாதங்கள், என்றும், இடங்கொண்ட, நெஞ்சத்து, இணங்கிக்கிடப்பன. (உௌ)

அந்.—காவேரியாகிற, தடாகத்தை, வ்யாபித்திருக்கிற, தாமரையானது, சுற்றும், (இ) விகளித்திருக்கிற, குளிர்த்த, அழகியதான, திருக்குடந்தையில், விஷத்தையுடையதாய், (கௌ) வெளுத்தபற்களையும், கரியமச்சத்தையும், சிவந்தகண்களையும், நெருப்பைக், கக்குகிற, (கௌ) வாயையும், படத்தையுமுடைய, திருவனந்தாழ்வானாகிற, படுக்கையில், சயனித்த ஆராவமுதனுடைய, (உௌ) திருவடிகள், ஸர்வகாலமும், விசாலமாகிய, (என்) நெஞ்சில், பொருந்தியிருக்கின்றன. (உௌ)

